

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

12. elokuuta 2019

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2019/C 270/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2019/C 270/02	asia C-458/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Saarbrücken — Saksa) — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on K.P. (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Terrorismin torjunta — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Yhteinen kanta 2001/931/YUTP — 1 artiklan 4 ja 6 kohta — Asetus (EY) N:o 2580/2001 — 2 artiklan 3 kohta — Neuvoston päätös järjestön pysyttämistä terroritekoihin osallistuneiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa — Pätevyys)	2
2019/C 270/03	asia C-612/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Yhdistynyt kuningaskunta) — C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Ennakkoratkaisupyyntö — Polkumyynnin torjunta — Sellaisten asetusten tulkinta ja pätevyys, joilla polkumyynnitullit on otettu uudelleen käyttöön unionin tuomioistuimen julistaman pätemättömyyden toteavan tuomion jälkeen — Oikeusperusta — Taannehtivuuskielto — Vanhentuminen)	3

2019/C 270/04	asia C-591/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.6.2019 — Itävallan tasavalta v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — SEUT 18, SEUT 34, SEUT 56 ja SEUT 92 artikla — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään henkilöajoneuvojen infrastruktuurin käytöstä perittävistä maksusta — Tilanne, jossa tässä jäsenvaltiossa rekisteröityjen ajoneuvojen omistajat on vapautettu ajoneuvoverosta tätä maksua vastaavan määrän osalta)	4
2019/C 270/05	asia C-607/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen — Ruotsi) — Skatteverket v. Memira Holding AB (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisövero — Konserni — Sijoittautumisvapaus — Ulkomailla asuvan tytäryhtiön tappioiden vähentäminen — Niin sanottujen lopullisten tappioiden käsite — Tytäryhtiön absorptiosulautuminen emoyhtiöön — Tytäryhtiön asuinvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan ainoastaan tappiota tehnyt subjekti voi vähentää tappiot sulautumisen yhteydessä)	5
2019/C 270/06	asia C-608/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen — Ruotsi) — Skatteverket v. Holmen AB (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisövero — Konserni — Sijoittautumisvapaus — Ulkomailla asuvan tytäryhtiön tappioiden vähentäminen — Niin sanottujen lopullisten tappioiden käsite — Soveltaminen tytäryhtiön tytäryhtiöön — Emoyhtiön asuinvaltion lainsäädäntö, jossa edellytetään tytäryhtiön suoraa omistusta — Tytäryhtiön asuinvaltion lainsäädäntö, jossa rajoitetaan tappioiden vähentämistä ja kielletään se likvidaation toteuttamisvuonna).....	6
2019/C 270/07	asia C-660/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.6.2019 — Valittajana RF ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — Kannekirjelmän lähettäminen telekopiolaitteella — Alkuperäisen kannekirjelmän jättäminen myöhässä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon — Viivästys postinkulussa — Käsite ”ylivoimainen este tai ennalta arvaamattomat seikat”)	7
2019/C 270/08	asia C-682/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Berlin — Saksa) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Saksan liittotasavalta (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasviuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Maakaasun käsittelylaitos — Rikin talteenottaminen — Claus-prosessi — Sähkön tuottaminen sivurakennuksessa — Lämmön tuottaminen — Polttoaineeseen sisältyvän hiilidioksidin (CO2) päästäminen — 2 artiklan 1 kohta — Soveltamisala — Liite I — Toiminta ”polttoaineiden poltto” — 3 artiklan u alakohta — Käsite ”sähköntuottaja” — 10 a artiklan 3 ja 4 kohta — Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskeva siirtymäjärjestelmä — Päätös 2011/278/EU — Soveltamisala — 3 artiklan c alakohta — Käsite ”lämmön vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa”)	7
2019/C 270/09	asia C-1/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa — Latvia) — ”Oribalt Rīga” SIA, aiemmin ”Oriola Rīga” SIA v. Valsts ieņēmumu dienests (Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Asetus (ETY) N:o 2913/92 — 30 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta — Asetus (ETY) N:o 2454/93 — 152 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta — Tavaroiden tullausarvon määrittäminen — Samankaltaisten tavaroiden käsite — Lääkkeet — Kaikkien sellaisten seikkojen huomioon ottaminen, joilla voi olla vaikutusta kyseessä olevien lääkkeiden taloudelliseen arvoon — 90 päivän määräaika, jonka kuluessa maahantuodut tavarat on myytävä Euroopan unionissa — Ehdoton määräaika — Kauppahyvityksiä ei oteta huomioon)	8
2019/C 270/10	asia C-41/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale della Campania — Italia) — Meca Srl v. Comune di Napoli (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2014/24/EU — 57 artiklan 4 kohdan c ja g alakohta — Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekeminen — Vapaaehtoiset perusteet hankintamenettelystä poissulkemiseksi — Ammatin harjoittamiseen liittyvä vakava virhe, joka kyseenalaistaa talouden toimijan rehellisyyden — Aiemman sopimuksen purkaminen sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien putteiden vuoksi — Tuomioistuimessa nostettu kanne, joka estää hankintaviranomaista arvioimasta sopimukseen perustuvaa laiminlyöntiä oikeudenkäyntimenettelyn päättymiseen saakka).....	9

2019/C 270/11	<p>asia C-72/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no1 de Pamplona — Espanja) — Daniel Ustariz Aróstegui v. Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — 4 lausekkeen 1 kohta — Syrjintäkiellon periaate — Julkisen sektorin opetustoimi — Kansallinen säännöstö, jossa myönnetään palkanlisä yksinomaan opettajille, jotka on otettu palvelukseen vakinaisina virkamiehinä toistaiseksi voimassa olevaan palvelussuhteeseen — Kyseisen palkanlisän epääminen opettajilta, jotka on otettu palvelukseen määräaikaikaisiksi julkishallinnon sopimussuhteisiksi toimihenkilöiksi — Käsite ”asialliset syyt” — Virkamiesasemaan erottamattomasti liittyvät ominaispiirteet)</p>	10
2019/C 270/12	<p>asia C-100/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt Tribunal Supremo — Espanja) — Línea Directa Aseguradora SA v. Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus — Direktiivi 2009/103/EY — 3 artiklan ensimmäinen kohta — Ajoneuvon käytön käsite — Kiinteistöllä olevaan yksityiseen autotalliin pysäköidyn ajoneuvon tulipalosta tälle kiinteistölle aiheutunut vahinko — Pakollisen liikennevakuutuksen kattavuus)</p>	11
2019/C 270/13	<p>asia C-291/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt Curtea de Apel București — Romania) — Grup Servicii Petroliere SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — 148 artiklan a ja c alakohta — Kansainvälisen liikenteen vapautukset — Merellä käytettävien jackup-porauslauttojen luovutus — Käsite ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” — Soveltamisala)</p>	12
2019/C 270/14	<p>asia C-404/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon ja Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen v. WTG Retail BVBA (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2006/54/EY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Mahdollisuudet työhön ja työehdot — 24 artikla — Suoja vastatoimenpiteiltä — Työnhakijan hylkääminen hänen raskautensa vuoksi — Kyseisen hakijan eduksi toiminut työntekijä — Työntekijän irtisanominen)</p>	12
2019/C 270/15	<p>asia C-313/19 P: Valitus, jonka Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) on tehnyt 15.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-125/18, Associazione GranoSalus v. komissio, 14.2.2019 antamasta määräyksestä.</p>	13
2019/C 270/16	<p>asia C-336/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Grondwettelijk Hof (Belgia) on esittänyt 18.4.2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België ym., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België ym. ja Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW ym., sekä muina osapuolina LI, Vlaamse Regering, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA ym. ja Global Action in the Interest of Animals VZW.</p>	15
2019/C 270/17	<p>asia C-360/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 3.5.2019 — Crown Van Gelder BV v. Autoriteit Consument en Markt</p>	16
2019/C 270/18	<p>asia C-361/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 3.5.2019 — De Ruitervof v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.</p>	17
2019/C 270/19	<p>asia C-372/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgia) on esittänyt 10.5.2019 — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) v. Weareone.World BVBA ja Wecandance NV.</p>	17
2019/C 270/20	<p>asia C-384/19: Kanne 16.5.2019 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta</p>	18

2019/C 270/21	asia C-387/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Belgia) on esittänyt 17.5.2019 — RTS infra BVBA ja Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel v. Vlaams Gewest.....	19
2019/C 270/22	asia C-388/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugali) on esittänyt 17.5.2019 — MK v. Autoridade Tributária e Aduaneira.....	20
2019/C 270/23	asia C-392/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 21.5.2019 — VG Bild-Kunst v. Stiftung Preußischer Kulturbesitz	20
2019/C 270/24	asia C-401/19: Kanne 24.5.2019 — Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto.....	21
2019/C 270/25	asia C-403/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 24.5.2019 — Société Générale SA v. Ministre de l'Action et des Comptes publics.....	22
2019/C 270/26	asia C-437/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 31.5.2019 — Luxemburgin valtio v. L	23
2019/C 270/27	asia C-441/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, 's-Hertogenboschin toimipaikka (Alankomaat) on esittänyt 12.6.2019 — TQ v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.....	24
2019/C 270/28	asia C-445/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 6.6.2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd v. TV 2 Danmark A/S ja Tanskan valtio.....	24
2019/C 270/29	asia C-475/19 P: Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 20.6.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-229/17, Saksa v. komissio, 10.4.2019 antamasta tuomiosta	25
2019/C 270/30	asia C-498/19 P: Valitus, jonka Romania on tehnyt 27.6.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-530/18, Romania v. komissio, 30.4.2019 antamasta määräyksestä	27
Unionin yleinen tuomioistuin		
2019/C 270/31	asia T-488/18: Kanne 17.6.2019 — XC v. komissio.....	29
2019/C 270/32	asia T-236/19: Kanne 8.4.2019 — Le Comité de Douzelage de Hotuffalize v. komissio ja EACEA	30
2019/C 270/33	asia T-297/19: Kanne 6.6.2019 — Dragomir v. komissio.....	31
2019/C 270/34	asia T-330/19: Kanne 31.5.2019 — PNB Banka ym. v. EKP.....	32
2019/C 270/35	asia T-344/19: Kanne 10.6.2019 — Polisario-rintama v. neuvosto	33
2019/C 270/36	asia T-356/19: Kanne 12.6.2019 — Polisario-rintama v. neuvosto	35

2019/C 270/37	asia T-358/19: Kanne 13.6.2019 — Groupe Canal + v. komissio	35
2019/C 270/38	asia T-367/19: Kanne 19.6.2019 — Camerin v. komissio	36
2019/C 270/39	asia T-368/19: Kanne 18.6.2019 — Datenlotsen Informationssysteme v. komissio	37
2019/C 270/40	Asia T-375/19: Kanne 20.6.2019 — Pisoni v. parlamentti	39
2019/C 270/41	asia T-377/19: Kanne 21.6.2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)	39
2019/C 270/42	asia T-378/19: Kanne 21.6.2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)	40
2019/C 270/43	asia T-379/19: Kanne 21.6.2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO (Serviceplan) ..	41
2019/C 270/44	asia T-380/19: Kanne 21.6.2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO (Serviceplan Solutions)	42
2019/C 270/45	asia T-381/19: Kanne 21.6.2019 — adp Gauselmann v. EUIPO — Gameloft (City Mania)	43
2019/C 270/46	asia T-382/19: Kanne 25.6.2019 — Turk Hava Yollari v. EUIPO — Sky (skylife)	44
2019/C 270/47	asia T-383/19: Kanne 21.6.2019 — CI ym. v. parlamentti ja neuvosto	45
2019/C 270/48	asia T-385/19: Kanne 25.6.2019 — Mazzone v. parlamentti	46
2019/C 270/49	asia T-388/19: Kanne 28.6.2019 Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres v. parlamentti	47
2019/C 270/50	asia T-389/19: Kanne 27.6.2019 — Coppo Gavazzi v. parlamentti	48
2019/C 270/51	asia T-390/19: Kanne 27.6.2019 — Muscardini v. parlamentti	50
2019/C 270/52	Asia T-391/19: Kanne 27.6.2019 — Vinci v. parlamentti	50
2019/C 270/53	asia T-392/19: Kanne 27.6.2019 — Mantovani v. parlamentti	51
2019/C 270/54	asia T-400/19: Kanne 28.6.2019 — Iccrea Banca v. SRB	52

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN
TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2019/C 270/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 263, 5.8.2019

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 246, 22.7.2019

EUVL C 246, 22.7.2019

EUVL C 238, 15.7.2019

EUVL C 230, 8.7.2019

EUVL C 220, 1.7.2019

EUVL C 213, 24.6.2019

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Saarbrücken — Saksa) — Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on K.P.

(asia C-458/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Terrorismin torjunta — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Yhteinen kanta 2001/931/YUTP — 1 artiklan 4 ja 6 kohta — Asetus (EY) N:o 2580/2001 — 2 artiklan 3 kohta — Neuvoston päätös järjestön pysyttämisestä terroritekoihin osallistuneiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa — Pätevyys)

(2019/C 270/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Saarbrücken

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

K.P.

Tuomiolauselma

1) Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään sellaista seikkaa, joka voisi vaikuttaa

— tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätösten 2006/379/EY ja 2006/1008/EY kumoamisesta 28.6.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/445/EY

— tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2007/445/EY kumoamisesta 20.12.2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/868/EY

- tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2007/868/EY kumoamisesta 15.7.2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/583/EY ja
 - tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2008/583/EY kumoamisesta 26.1.2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/62/EY pätevyYTEEN.
- 2) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä päätöksen 2009/62/EY kumoamisesta 15.6.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 501/2009 on pätemätön siltä osin kuin Liberation Tigers of Tamil Eelam on pysytetty sillä tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa luettelossa.

(¹) EUVL C 354, 26.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Yhdistynyt kuningaskunta) — C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(asia C-612/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Polkumyynnin torjunta — Sellaisten asetusten tulkinta ja pätevyys, joilla polkumyöntitullit on otettu uudelleen käyttöön unionin tuomioistuimen julistaman pätemättömyyden toteavan tuomion jälkeen — Oikeusperusta — Taannehtivuuskielto — Vanhentuminen)

(2019/C 270/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: C & J Clark International Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tuomiolauselma

- 1) Unionin tuomioistuimelle esitettyjen pätevyttä koskevien kysymysten tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään sellaista, mikä vaikuttaisi lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 18.8.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1395 tai myöskään lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General

Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. tai Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 13.9.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1647 pätevyteen.

- 2) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 221 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vanhentumissääntöjä sovelletaan tämän tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa tarkoitetuilla täytäntöönpanoasetuksilla käyttöön otettujen polkumyyntitullien kantamiseen.

(¹) EUVL C 38, 6.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.6.2019 — Itävallan tasavalta v. Saksan liittotasavalta

(asia C-591/17) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — SEUT 18, SEUT 34, SEUT 56 ja SEUT 92 artikla — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään henkilöajoneuvojen infrastruktuurin käytöstä perittävistä maksuista — Tilanne, jossa tässä jäsenvaltiossa rekisteröityjen ajoneuvojen omistajat on vapautettu ajoneuvoverosta tätä maksua vastaavan määrän osalta)

(2019/C 270/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Itävallan tasavalta (asiamiehet: G. Hesse, J. Schmoll ja C. Drexel)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja S. Eisenberg, avustajanaan C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: J. Langer, J. M. Hoogveld ja M. K. Bulterman)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: J. Nymann-Lindgren ja M. Wolff)

Tuomiolauselma

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut SEUT 18, SEUT 34, SEUT 56 ja SEUT 92 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on ottanut käyttöön henkilöajoneuvojen infrastruktuurin käyttömaksun ja säätänyt samanaikaisesti Saksassa rekisteröityjen ajoneuvojen omistajien hyväksi ajoneuvoverovapautuksesta, jonka määrä vastaa vähintään maksetun maksun määrää.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.

- 3) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa Itävallan tasavallan oikeudenkäyntikuluista, ja se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Itävallan tasavalta vastaa neljäsosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 5) Alankomaiden kuningaskunta ja Tanskan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 402, 27.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen — Ruotsi) — Skatteverket v. Memira Holding AB

(asia C-607/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisövero — Konserni — Sijoittautumisvapaus — Ulkomailla asuvan tytäryhtiön tappioiden vähentäminen — Niin sanottujen lopullisten tappioiden käsite — Tytäryhtiön absorptiosulautuminen emoyhtiöön — Tytäryhtiön asuinvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan ainoastaan tappiota tehnyt subjekti voi vähentää tappiot sulautumisen yhteydessä)

(2019/C 270/05)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Vastapuoli: Memira Holding AB

Tuomiolauselma

- 1) Sen arvioimisessa, ovatko ulkomailla asuvan tytäryhtiön tappiot lopullisia 13.12.2005 annetun tuomion Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) 55 kohdassa tarkoitetulla tavalla, sillä seikalla, että tytäryhtiön jäsenvaltiossa ei ole mahdollista siirtää yhtiön tappioita toiselle verovelvolliselle sulautumisen yhteydessä mutta tällainen siirtäminen on mahdollista emoyhtiön jäsenvaltiossa kotimaisten yhtiöiden sulautumisen yhteydessä, ei ole ratkaisevaa merkitystä, ellei emoyhtiö osoita, ettei sen ole mahdollista hyödyntää kyseisiä tappioita varmistamalla esimerkiksi luovutuksen kautta, että kolmas ottaa tappiot verotuksessa huomioon tulevien verovuosien aikana.
- 2) Mikäli ensimmäisessä kysymyksessä mainittu seikka on merkityksellinen, sillä seikalla ei ole merkitystä, että tytäryhtiön asuinvaltiossa ei ole olemassa toista subjekta, joka olisi voinut vähentää tappiot sulautumisen yhteydessä, jos vähentäminen olisi ollut sallittua siellä.

(¹) EUVL C 5, 8.1.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen — Ruotsi) — Skatteverket v. Holmen AB

(asia C-608/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisövero — Konserni — Sijoittautumisvapaus — Ulkomailla asuvan tytäryhtiön tappioiden vähentäminen — Niin sanottujen lopullisten tappioiden käsite — Soveltaminen tytäryhtiön tytäryhtiöön — Emoyhtiön asuinvaltion lainsäädäntö, jossa edellytetään tytäryhtiön suoraa omistusta — Tytäryhtiön asuinvaltion lainsäädäntö, jossa rajoitetaan tappioiden vähentämistä ja kielletään se likvidaation toteuttamisvuonna)

(2019/C 270/06)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Vastapuoli: Holmen AB

Tuomiolauselma

- 1) 13.12.2005 annetun tuomion Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) 55 kohdassa tarkoitettua ulkomailla asuvan tytäryhtiön lopullisten tappioiden käsitettä ei voida soveltaa tytäryhtiön tytäryhtiöön, elleivät konsernivähennystä hakevan emoyhtiön ja tytäryhtiön tytäryhtiön, jonka tappioita voitaisiin mahdollisesti pitää lopullisina, välissä olevat kaikki yhtiöt asu samassa jäsenvaltiossa.
- 2) Sen arvioimisessa, ovatko ulkomailla asuvan tytäryhtiön tappiot lopullisia 13.12.2005 annetun tuomion Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) 55 kohdassa tarkoitettulla tavalla, sillä seikalla, että tytäryhtiön jäsenvaltiossa ei ole mahdollista siirtää yhtiön tappioita toiselle verovelvolliselle likvidaatiovuoden aikana, ei ole ratkaisevaa merkitystä, ellei emoyhtiö osoita, ettei sen ole mahdollista hyödyntää kyseisiä tappioita varmistamalla esimerkiksi luovutuksen kautta, että kolmas ottaa tappiot verotuksessa huomioon tulevien verovuosien aikana.
- 3) Mikäli tämän tuomiolauselman 2 kohdassa mainittu seikka on merkityksellinen, sillä seikalla ei ole merkitystä, missä määrin tytäryhtiön, jonka tappioita voitaisiin mahdollisesti pitää lopullisina, asuinvaltion lainsäädännön soveltamisen seurauksena osaa tappioista ei voitu vähentää tappiota tehneen tytäryhtiön kyseisen verovuoden voitoista tai toisen samaan konserniin kuuluvan yksikön voitoista.

⁽¹⁾ EUVL C 5, 8.1.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.6.2019 — Valittajana RF ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(asia C-660/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — Kannekirjelmän lähettäminen telekopiolaitteella — Alkuperäisen kannekirjelmän jättäminen myöhässä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon — Viivästys postinkulussa — Käsite ”ylivoimainen este tai ennalta arvaamattomat seikat”)

(2019/C 270/07)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: RF (edustaja: K. Komar-Komarowski, radca prawny)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J.Szczodrowski, G. Meessen ja I. Rogalski)

Tuomiolauselma

- 1) Uusien todisteiden hyväksymistä koskeva pyyntö hylätään.
- 2) Valitus hylätään.
- 3) RF vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 190, 4.6.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Berlin — Saksa) — ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Saksan liittotasavalta

(asia C-682/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Maakaasun käsittelylaitos — Rikin talteenottaminen — Claus-prosessi — Sähkön tuottaminen sivurakennuksessa — Lämmön tuottaminen — Polttoaineeseen sisältyvän hiilidioksidin (CO₂) päästäminen — 2 artiklan 1 kohta — Soveltamisala — Liite I — Toiminta ”polttoaineiden poltto” — 3 artiklan u alakohta — Käsite ”sähköntuottaja” — 10 a artiklan 3 ja 4 kohta — Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskeva siirtymäjärjestelmä — Päätös 2011/278/EU — Soveltamisala — 3 artiklan c alakohta — Käsite ”lämmön vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa”)

(2019/C 270/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Tuomiolauselma

- 1) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY, 3 artiklan u alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista laitosta, joka tuottaa harjoittaessaan kyseisen direktiivin liitteessä I tarkoitettua toimintaa "polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 [megawattia (MW)]", sähköä, joka on ensisijaisesti tarkoitettu käytettäväksi sen omiin tarpeisiin, on pidettävä kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna "sähköntuottajana", kun tämä laitos yhtäältä harjoittaa samanaikaisesti sellaista tuotteen valmistustoimintaa, joka ei kuulu kyseisen liitteen soveltamisalaan, ja toisaalta johtaa jatkuvasti vastiketta vastaan osan, vaikka vähäisenkin, tuotetusta sähköstä julkiseen sähköverkkoon, johon mainitun laitoksen on oltava pysyvästi liitettynä teknisistä syistä.
- 2) Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta direktiivin 2003/87 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 3 artiklan c alakohdasta on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella laitoksella ei ole siltä osin kuin sitä on pidettävä direktiivin 2003/87 3 artiklan u alakohdassa tarkoitettuna "sähköntuottajana" oikeutta saada päästöoikeuksia maksutta harjoittamansa kyseisen direktiivin liitteessä I tarkoitettua toiminnan "polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW", yhteydessä tuotetun lämmön osalta, kun tätä lämpöä käytetään muuhun tarkoitukseen kuin sähköntuotantoon, jos tällainen laitos ei täytä mainitun direktiivin 10 a artiklan 4 ja 8 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

(¹) EUVL C 112, 26.3.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa — Latvia) — "Oribalt Rīga" SIA, aiemmin "Oriola Rīga" SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(asia C-1/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Asetus (ETY) N:o 2913/92 — 30 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta — Asetus (ETY) N:o 2454/93 — 152 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta — Tavaroiden tullausarvon määrittäminen — Samankaltaisten tavaroiden käsite — Lääkkeet — Kaikkien sellaisten seikkojen huomioon ottaminen, joilla voi olla vaikutusta kyseessä olevien lääkkeiden taloudelliseen arvoon — 90 päivän määräaika, jonka kuluessa maahantuodut tavarat on myytävä Euroopan unionissa — Ehdoton määräaika — Kauppahyvityksiä ei oteta huomioon)

(2019/C 270/09)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: "Oribalt Rīga" SIA, aiemmin "Oriola Rīga" SIA

Vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97, 30 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että kun pääasiassa kyseessä olevien lääkkeiden kaltaisten tavaroiden tullausarvo lasketaan tässä säännöksessä säädetyn deduktiivisen menetelmän mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen tullihallinnon on "samankaltaisten tavaroiden" määrittämiseksi otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat, kuten näiden tavaroiden koostumus, se, ovatko ne keskenään korvattavissa vaikutustensa osalta, ja se, ovatko ne kaupallisesti vaihdettavissa, ja suoritettava täten tosiseikkoja koskeva arviointi, jossa otetaan huomioon kaikki seikat, joilla voi olla vaikutusta näiden tavaroiden todelliseen taloudelliseen arvoon, mukaan lukien tuodun tavarain ja sen valmistajan markkina-asema.
- 2) Tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 152 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että määritettäessä asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 82/97, 30 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti maahantuotujen tavaroiden yksikköhintaa asetuksen N:o 2454/93 152 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu 90 päivän määräaika, jonka kuluessa maahantuodut tavarat on myytävä Euroopan unionissa, on ehdoton määräaika.
- 3) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 82/97, 30 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että maahantuotujen tavaroiden myyntihinnan alennuksia ei voida ottaa huomioon määritettäessä näiden tavaroiden tullausarvoa tämän säännöksen mukaisesti.

(¹) EUVL C 104, 19.3.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 19.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale della Campania — Italia) — Meca Srl v. Comune di Napoli

(asia C-41/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Direktiivi 2014/24/EU — 57 artiklan 4 kohdan c ja g alakohta — Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekeminen — Vapaaehtoiset perusteet hankintamenettelystä poissulkemiseksi — Ammatin harjoittamiseen liittyvä vakava virhe, joka kyseenalaistaa talouden toimijan rehellisyyden — Aiemman sopimuksen purkamisen sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien puutteiden vuoksi — Tuomioistuimessa nostettu kanne, joka estää hankintaviranomaista arvioimasta sopimukseen perustuvaa laiminlyöntiä oikeudenkäyntimenettelyn päättymiseen saakka)

(2019/C 270/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale amministrativo regionale della Campania

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Meca Srl

Vastaaja: Comune di Napoli

Muu osapuoli: Sirio Srl

Tuomiolauselma

Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU 57 artiklan 4 kohdan c ja g alakohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kanteen nostaminen tuomioistuimessa hankintaviranomaisen päätöksestä purkaa julkista hankintaa koskeva sopimus siitä syystä, että sopimuksen toteuttamisessa on esiintynyt merkittäviä puutteita, estää hankintaviranomaista, joka on käynnistänyt uuden tarjouspyyntömenettelyn, tekemästä tarjoajien valintavaiheessa minkäänlaista arviota sen toimijan luotettavuudesta, jota kyseinen purkaminen koskee.

(¹) EUVL C 142, 23.4.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº1 de Pamplona — Espanja) — Daniel Ustariz Aróstegui v. Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(asia C-72/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — 4 lausekkeen 1 kohta — Syrjintäkiellon periaate — Julkisen sektorin opetustoimi — Kansallinen säännöstö, jossa myönnetään palkanlisä yksinomaan opettajille, jotka on otettu palvelukseen vakinaisina virkamiehinä toistaiseksi voimassa olevaan palvelussuhteeseen — Kyseisen palkanlisän epääminen opettajilta, jotka on otettu palvelukseen määräaikaiksiksi julkishallinnon sopimussuhteisiksi toimihenkilöiksi — Käsite ”asialliset syyt” — Virkamiesasemaan erottamattomasti liittyvät ominaispiirteet)

(2019/C 270/11)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº1 de Pamplona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Daniel Ustariz Aróstegui

Vastaaja: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Tuomiolauselma

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan, 18.3.1999 tehdyn puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan palkanlisän voivat saada ainoastaan vakinaisina virkamiehinä toistaiseksi voimassa olevaan palvelussuhteeseen otetut opettajat eivätkä muun muassa opettajat, jotka on otettu palvelukseen julkishallinnon määräaikaiksi sopimussuhteiksi toimihenkilöiksi, mikäli työskenteleminen tietyin palvelusajan verran on ainoa edellytys kyseisen lisän myöntämiseksi.

(¹) EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo — Espanja) — Línea Directa Aseguradora SA v. Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(asia C-100/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus — Direktiivi 2009/103/EY — 3 artiklan ensimmäinen kohta — Ajoneuvon käytön käsite — Kiinteistöllä olevaan yksityiseen autotalliin pysäköidyn ajoneuvon tulipalosta tälle kiinteistölle aiheutunut vahinko — Pakollisen liikennevakuutuksen kattavuus)

(2019/C 270/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Línea Directa Aseguradora SA

Vastapuoli: Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Tuomiolauselma

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/103/EY 3 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että siinä tarkoitettujen käsitteen "ajoneuvojen käyttö" alaan kuuluu pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen tilanne, jossa kiinteistöllä olevaan yksityiseen autotalliin pysäköity, liikennevälineenä käytetty ajoneuvo syttyy tuleen ja aiheuttaa tulipalon, joka johtuu kyseisen ajoneuvon sähköjärjestelmästä ja josta aiheutuu vahinkoa kiinteistölle, vaikka tätä samaa ajoneuvoa ei ole siirretty yli 24 tuntiin ennen tulipalon syttymistä.

(¹) EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel București — Romania) — Grup Servicii Petroliere SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(asia C-291/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — 148 artiklan a ja c alakohta — Kansainvälisen liikenteen vapautukset — Merellä käytettävien jalkup-porauslauttojen luovutus — Käsite ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” — Soveltamisala)

(2019/C 270/13)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Grup Servicii Petroliere SA

Vastapuolet: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 148 artiklan a ja c alakohtaa on tulkittava siten, että niissä käytettyä ilmaisua ”avomeriliikenteeseen käytettävät vesialukset” ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevien merellä käytettävien jalkup-porauslauttojen kaltaisten kelluvien yksiköiden, joita käytetään pääasiallisesti paikallaan ollen meren hiilivetykerrostumien hyödyntämiseen, luovutukseen.

⁽¹⁾ EUVL C 259, 23.7.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.6.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon ja Instituut voor de Gelijheid van Vrouwen en Mannen v. WTG Retail BVBA

(asia C-404/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2006/54/EY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Mahdollisuudet työhön ja työehdot — 24 artikla — Suoja vastatoimenpiteiltä — Työnhakijan hylkääminen hänen raskautensa vuoksi — Kyseisen hakijan eduksi toiminut työntekijä — Työntekijän irtisanominen)

(2019/C 270/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Jamina Hakelbracht, Tine Vandenbon ja Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Vastaaja: WTG Retail BVBA

Tuomiolauselma

Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY 24 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka nojalla tilanteessa, jossa sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi itsensä kokeva henkilö on tehnyt valituksen, häntä tässä asiayhteydessä tukenutta työntekijää suojellaan työnantajan vastatoimenpiteiltä vain, jos viimeksi mainittu on toiminut asiassa todistajana valituksen tutkimisen yhteydessä ja jos tämän todistajanlausunto täyttää mainitussa säännöstössä säädettyt muodolliset edellytykset.

(¹) EUVL C 311, 3.9.2018.

Valitus, jonka Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) on tehnyt 15.4.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-125/18, Associazione GranoSalus v. komissio, 14.2.2019 antamasta määräyksestä

(asia C-313/19 P)

(2019/C 270/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (edustaja: G. Dalfino, avvocato)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Unionin yleisen tuomioistuimen määräys perustuu SEUT 263 artiklan neljännen alakohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan rikkomiseen, luettuna yhdessä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklan kanssa.
2. Valittaja väittää aluksi, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi SEUT 263 artiklan neljättä alakohtaa, kun se ei ottanut huomioon, että Associazione GranoSalusilla on asiavaltuus sen jäsenten henkilökohtaisen asiavaltuuden johdosta, siltä osin kuin riidanalainen täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2017/2324 ”koskee näitä suoraan ja erikseen”, koska se on ”riidanalainen sääntelytoimi, joka koskee [näitä] suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä”.

Valittajana oleva yhdistys väittää tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi kyseessä olevaa säännöstä virheellisesti katsoessaan, että edellytys, jonka mukaan toimen on koskettava sitä erikseen, ei täyttnyt, koska ”riidanalaisesta toimesta väitetään aiheutuneen vahinkoa kantajan jäsenille yleisesti kuluttajina ja unionin kansalaisina” (määräyksen 57 kohta).

Tämä GranoSalusin jäsenten luonnehdinta on kuitenkin valittajan mukaan virheellinen, kun otetaan huomioon yhdistyksen säännöt, jonka mukaan sen jäsenet, ja heidän kauttaan yhdistys itse, edustavat ja edistävät kuluttajien ja viljelijöiden suojelua toteuttamalla muun muassa toimia, "joilla pyritään torjumaan erityisesti unionin tasolla mykotoksiinien ja muiden vierasainien raja-arvojen mahdollista nostamista kuluttajien ja muun muassa lasten terveyden suojelemiseksi".

Koska edellytys, jonka mukaan toimen on koskettava valittajaa erikseen, täyttyy ja koska tämä edellytys lisätään siihen, jonka mukaan toimen on koskettava valittajaa suoraan, unionin yleinen tuomioistuin lausui tästä näkökulmasta virheellisesti jättäessään ottamatta sen huomioon.

3. Yhdistys väittää myös, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi määräyksessään virheellisesti, että tutkittavaksi ottamisen edellytys, jonka mukaan toimen on koskettava kantajaa suoraan SEUT 263 artiklan neljännen alakohdan mukaisesti, ei täytynyt riidanalaisen asetuksen (EU) N:o 2017/2324 väitettyjen kansallisten täytäntöönpanotoimen vuoksi, kun se perusteli ratkaisunsa tältä osin "tehoaineen glyfosaatti sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevien lupien [uusimilla], jonka jäsenvaltiot hyväksyvät", koska tällaiset toimenpiteet ovat "SEUT 263 artiklan neljännen kohdan loppuosassa tarkoitettuja riidanalaisen toimen täytäntöönpanotoimia" (valituksenalaisen määräyksen 84 ja 85 kohta).

Tämän arvion virheellisyys tulee valittajan mukaan esiin siitä asiakirjoissa osoitetusta seikasta, että jäsenvaltio, jossa yhdistyksellä ja sen jäsenillä on kotipaikka (Italia) on täytäntöönpannut asetuksen (EU) N:o 2017/2324 19.12.2017 päivättyllä terveysministeriön tiedotteella, jolla tehoaineen glyfosaatti markkinoille saattamista koskeva lupa uusittiin enintään viideksi vuodeksi ja jatkettiin samanaikaisesti glyfosaattia sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevia lupia 15.12.2022 saakka ilman, että tässä yhteydessä suoritettiin minkäänlaista harkintaa edes asetuksen (EU) N:o 2017/2324 liitteessä I ja II olevien teknisten määräysten kannalta.

Valittaja väittää tältä osin, että vaikka 19.12.2017 päivättyä ministeriön tiedotetta olisi pidettävä täytäntöönpanotoimena, unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että kyseisestä tiedotteesta ei voitu nostaa kannetta kansallisissa tuomioistuimissa, koska tällainen muutoksenhaku on Italian oikeudessa ja oikeuskäytännössä [Consiglio di Stato, 9.11.2005 annettu ratkaisu nro 6243] poissuljettu.

4. Tämän jälkeen yhdistys kyseenalaistaa määräyksen SEUT 263 artiklan neljännen alakohdan rikkomisen vuoksi siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin ei tarkastellut riita-asiaa sellaisena kuin se määriteltiin kannekirjelmässä. Valittaja katsoo tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä seikkaa, että riidanalaisen asetuksen välittömät vaikutukset yhdistykseen ja sen kautta yhdistyksen jäseniin johtuvat tehoaineen glyfosaatti mahdollisista syöpä aiheuttavista ominaisuuksista (ks. Kansainvälisen syöväntutkimuslaitoksen 20.3.2015 julkaisema tutkimus, joka on sivuutettu asetuksessa (EU) N:o 2017/2324); tämän tehoaineen hyväksyminen kuuluu valittajan mukaan Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan eikä sen markkinoille saattamisen sallimisen tule kuulua jäsenvaltioiden toimivaltaan, koska kasvinsuojeluaineen kansallinen markkinoille saattamista koskeva lupa ei edellytä minkäänlaista arviointia glyfosaatin osalta, joka on jo hyväksytty Euroopan unionissa, minkä vuoksi on siis poissuljettua, että Italian valtiolla olisi toimivalta sallia tai evätä kasvinsuojeluaineiden ja glyfosaatin markkinoille saattaminen. Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli SEUT 263 artiklan neljännessä alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä ilman, että se otti huomioon riita-asian yhteydessä esitettyjä väitteitä eli sitä, että glyfosaattijäämiä on pohjavesissä, elintarvikkeissa (pasta) ja maaperässä, minkä vuoksi tämän aineen markkinoille saattaminen aiheuttaa vahinkoa jäsenvaltioiden maaperälle ja niiden kansalaisille sekä yhdistyksen ja sen kautta yhdistyksen jäsenten edustamille intresseille.

Unionin yleisen tuomioistuimen olisi siis pitänyt tarkastella sitä, koskeeko toimi kantajaa suoraan SEUT 263 artiklassa tarkoitettulla tavalla, tämän seikan ja yhdistyksen sääntöjen kannalta sekä sen jäsenten ominaisuuden kannalta, mitä se ei määräyksessään tehnyt.

5. Edellä esitetyn perusteella yhdistys riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen SEUT 263 artiklan neljännen alakohdan viimeisestä lauseesta tekemän tulkinnan, joka tekee tyhjäksi tämän määräyksen vaikutukset ja on ristiriidassa unionin lainsäätäjän aikomuksen kanssa. Tältä osin valittaja viittaa julkisasiamiesten eri asioissa (ks. mm. ratkaisuehdotus asiassa C-456/13 P, asiassa C-583/11 P ja yhdistetyissä asioissa C-622/16 P-C-624/16 P) esittämiin toteamuksiin, joiden mukaan tällainen rajoittava tulkinta tekisi tyhjäksi SEUT 263 artiklan tarkoituksen ja käytännön vaikutukset.

Edellä esitetty huomioon ottaen valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa määräyksessä SEUT 263 artiklan neljännen alakohdan viimeisestä lauseesta tekemä tulkinta on ilmeisellä tavalla ristiriidassa perusoikeuskirjan 47 artiklan [”Jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava tässä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa. Jokaisella on oikeus — — oikeudenmukaiseen — — oikeudenkäyntiin”] kanssa sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan (oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin) ja 13 artiklan (oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoin) kanssa ja muodostaa täten esteen mahdollisuudelle saattaa tällaisessa tapauksessa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi toimi, joka koskee kantajaa suoraan, josta aiheutuu perusteetonta haittaa unionin oikeudessa käyttöön otettuun oikeuksien suojaamista koskevaan järjestelmään.

Vaatimukset

Associazione GranoSalus vaatii, että unionin tuomioistuin kumoo unionin yleisen tuomioistuimen 15.2.2019 asiassa T-125/18 antaman määräyksen, — jossa kanne jätettiin tutkimatta ja jossa katsottiin, että yhdistyksen jäsenillä ei ollut oikeussuojan tarvetta, koska yhtäältä riidanalainen asetus ei koske näitä viimeksi mainittuja erikseen ja koska toisaalta oli olemassa kansallisia täytäntöönpanotoimia, mikä unionin yleisen tuomioistuimen mukaan myös sulki pois sen, että asetus koski heitä suoraan — ja täten ottaa tutkittavaksi sekä kanteen, jossa se vaati täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2017/2324 kumoamista että kanteessa esitetyt toimenpidevaatimukset, asian selvittämistoimet mukaan lukien ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen pääasian ratkaisemista varten.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Grondwettelijk Hof (Belgia) on esittänyt 18.4.2019 — Centraal Israëlitisch Consistorie van België ym., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België ym. ja Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW ym., sekä muina osapuolina LI, Vlaamse Regering, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA ym. ja Global Action in the Interest of Animals VZW

(asia C-336/19)

(2019/C 270/16)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Grondwettelijk Hof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Centraal Israëlitisch Consistorie van België ym., Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België ym. ja Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW ym.

Muut osapuolet: LI, Vlaamse Regering, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA ym. ja Global Action in the Interest of Animals VZW

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä 24.9.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2009 (1) 26 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden on sallittua poiketa kyseisen asetuksen 4 artiklan 4 kohtaan sisältyvästä säännöksestä ja ottaa eläinten hyvinvoinnin edistämiseksi käyttöön eläinten suojelusta ja hyvinvoinnista 14.8.1986 annetun lain muuttamisesta eläinten sallittujen teurastusmenetelmien osalta 7.7.2017 annetun Flanderin hallintoalueen asetuksen säännösten kaltaisia sääntöjä, joissa säädetään yhtäältä tainnuttamattomien eläinten teurastamista koskevasta kiellosta, joka koskee myös uskonnollisten rituaalien puitteissa tehtävää teurastusta, ja toisaalta uskonnollisten rituaalien puitteissa suoritettavassa teurastuksessa käytettävästä vaihtoehtoisesta tainnutusmenettelystä, joka perustuu peruutettavissa olevaan tainnutukseen ja sääntöön, jonka mukaan tainnutus ei saa johtaa eläimen kuolemaan?

- 2) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava myöntävästi, onko edellä mainitun neuvoston asetuksen 26 artiklan 2 kohdan c alakohta ensimmäisessä kysymyksessä kuvatulla tavalla tulkittuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklan 1 kohdan vastainen?
- 3) Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava myöntävästi, onko edellä mainitun neuvoston asetuksen 26 artiklan 2 kohdan c alakohta yhdessä 4 artiklan 4 kohdan kanssa luettuna ja ensimmäisessä kysymyksessä kuvatulla tavalla tulkittuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20, 21 ja 22 artiklan vastainen, koska uskonnollisten rituaalien määrittämiä erityismenetelmiä käyttäen suoritettavan eläinten lopettamisen osalta säädetään vain ehdollisesta poikkeuksesta eläimen tainnuttamista koskevaan velvollisuuteen (4 artiklan 4 kohta luettuna yhdessä 26 artiklan 2 kohdan kanssa), kun taas metsästyksen, kalastuksen sekä urheilu- ja kulttuuritapahtumien yhteydessä tapahtuvan eläinten lopettamisen osalta säädetään asetuksen perustelukappaleissa ilmoitetuista syistä, että kyseisiin toimiin ei sovelleta asetusta eikä velvollisuutta tainnuttaa eläin lopettamisen yhteydessä (1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 3 kohta)?

(¹) EUVL 2009, L 303, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 3.5.2019
— Crown Van Gelder BV v. Autoriteit Consument en Markt**

(asia C-360/19)

(2019/C 270/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Crown Van Gelder BV

Vastaaja: Autoriteit Consument en Markt

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY (¹) 37 artiklan 11 kohtaa tulkittava siten, että tässä säännöksessä annetaan oikeus valituksen tekemiseen kansallisen verkon haltijasta (siirtoverkonhaltija) myös sellaiselle osapuolelle, jolla ei ole liitääntä kyseisen kansallisen verkon haltijan (siirtoverkonhaltija) verkkoon vaan ainoastaan liitääntä alueelliseen verkkoon (jakeluverkko), jossa sähkönsiirto katkeaa alueelliseen verkkoon (jakeluverkko) sähköä syöttävässä kansallisessa verkossa (siirtoverkko) olleen keskeytyksen takia?

(¹) EUVL 2009, L 211, s. 55.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 3.5.2019
— De Ruiter vof v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(asia C-361/19)

(2019/C 270/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittaja: De Ruiter vof

Vastapuoli: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾ 99 artiklan 1 kohta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta 17.7.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014⁽²⁾ 73 artiklan 4 kohdan a alakohta päteviä siltä osin kuin niiden mukaan havainnon tekemisen vuosi on ratkaiseva seikka sen vuoden määrittämiselle, jolta täydentäviin ehtoihin liittyvä vähennys lasketaan, tilanteessa, jossa vuosi, jona täydentävien ehtojen noudattamatta jättäminen tapahtui, ei ole sama kuin vuosi, jona noudattamatta jättäminen havaittiin?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 347, s. 549.

⁽²⁾ EUVL 2014, L 227, s. 69.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgia) on esittänyt 10.5.2019 —
Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) v. Weareone.World BVBA ja
Wecandance NV**

(asia C-372/19)

(2019/C 270/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Vastaajat: Weareone.World BVBA ja Wecandance NV

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko SEUT 201 artiklaa, mahdollisesti luettuna yhdessä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2014/26/EU ⁽¹⁾ 16 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kyseessä on määräävän aseman väärinkäyttö, jos tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestö, jolla on jossakin jäsenvaltiossa tosiasiallinen monopoli, soveltaa musiikkitapahtumien järjestäjiin niiden oikeudesta jakaa musiikkiteoksia yleisölle muun muassa liikevaihtoon perustuvaa korvausmallia,

- 1) jossa käytetään kiinteää tariffiasteikkoa sen sijaan, että tariffissa otettaisiin huomioon (alati kehittyviä teknisiä apuvälineitä käyttäen) tekijänoikeusjärjestön suojaamien teosten täsmällinen osuus tilaisuuden aikana soitetusta musiikista
- 2) ja jossa lupamaksut riippuvat ulkoisista tekijöistä, kuten pääsymaksusta, virvokkeiden hinnasta, taiteilijoiden esiintymispalkkioihin varatusta budjetista ja muita seikkoja, kuten lavastusta, varten varatusta budjetista?

⁽¹⁾ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/26/EU (EUVL 2014, L 84, s. 72).

Kanne 16.5.2019 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(asia C-384/19)

(2019/C 270/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Manhaeve ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2007/60/EY ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 ja 5 kohdan ja 15 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin kyse on vesipiireistä ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera ja ES127 El Hierro.
- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2007/60/EY 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin kyse on vesipiireistä ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura ja ES125 La Palma.
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjan viranomaisten toimittamista tiedoista ilmenee, että Espanja ei laatinut, täydentänyt eikä julkaissut direktiivissä säädettyssä määräajassa, joka oli 22.12.2015, tulvariskien hallintasuunnitelmia siltä osin kuin kyse on vesipiireistä ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera ja ES127 El Hierro. Komissio ei myöskään ole saanut jäljennöstä kyseisistä suunnitelmista, kuten direktiivin 15 artiklan 1 kohdassa edellytetään.

Toisaalta kolmessa vesipiirissä — ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura ja ES125 La Palma — yleisölle tiedottamisen ja yleisön kuulemisen vaihetta ei ole vielä kukaan toteutettu tai sitä ei ainakaan ole saatettu loppuun. Niinpä komissio katsoo, ettei Espanjan kuninkaskunta ole noudattanut direktiivin 2007/60/EY 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin kyse on mainituista kolmesta vesipiiristä.

(¹) Tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY (EUVL 2007, L 288, s. 27).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Belgia) on esittänyt 17.5.2019 — RTS infra BVBA ja Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel v. Vlaams Gewest

(asia C-387/19)

(2019/C 270/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Kantajat: RTS infra BVBA ja Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Vastaaja: Vlaams Gewest

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU (¹) 57 artiklan 4 kohdan c ja g [alakohtaa] luettuina yhdessä 6 ja 7 kohdan kanssa tulkittava siten, että ne ovat esteenä soveltamistavalle, jonka mukaan talouden toimijan on oma-aloitteisesti esitettävä näyttöä toimista, jotka se on toteuttanut luotettavuutensa osoittamiseksi?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [direktiivin 2014/24/EU] 57 artiklan 4 kohdan c ja g [alakohtalla] luettuina yhdessä 6 ja 7 kohdan kanssa näin tulkittuina välitön oikeusvaikutus?

(¹) EUVL 2014, L 94, s. 65.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugali) on esittänyt 17.5.2019 — MK v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(asia C-388/19)

(2019/C 270/22)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: MK

Vastapuoli: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 12, 56, 57 ja 58 artiklaa [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 18, 63, 64 ja 65 artikla], kun niitä tarkastellaan yhdessä, tulkittava siten, että ne ovat esteenä nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle (30.11.1988 annetulla asetuksella (Decreto-Lei) nro 442-A/88 hyväksytty tuloverokoodin 43 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on muutettuna 27.12.2001 annetulla lailla nro 109-B/2001), jota on muutettu siten, että 31.12.2007 annetulla lailla nro 67-A/2007 tuloverokoodin 72 §:ään lisättiin 7 ja 8 momentti (nykyinen 9 ja 10 momentti), jotta toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa (Ranska) asuva verovelvollinen voi valita, ettei hänen toisessa jäsenvaltiossa (Portugali) sijaitsevien kiinteistöjen luovutusvoitosta kanneta suurempaa veroa kuin vero, joka perittäisiin luovutusvoitosta, jos luovutusvoiton saajan asuinpaikka ja kiinteistöjen sijaintipaikka ovat samassa valtiossa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 21.5.2019 — VG Bild-Kunst v. Stiftung Preußischer Kulturbesitz

(asia C-392/19)

(2019/C 270/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-valittaja: VG Bild-Kunst

Revision-valittajan vastapuoli: Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Ennakkoratkaisukysymys

Onko oikeudenhaltijan suostumuksella vapaasti saatavilla olevalla verkkosivustolla käytettävissä olevan teoksen sijoittaminen kolmannen osapuolen verkkosivustolle kehystekniikan (framing) avulla direktiivin 2001/29/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua teoksen välittämistä yleisölle, jos se tapahtuu kiertämällä kehystekniikan vastaiset suojoitoimenpiteet, jotka oikeudenhaltija on toteuttanut tai määrännyt toteutettaviksi?

(¹) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL 2001, L 167, s. 10).

Kanne 24.5.2019 — Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(asia C-401/19)

(2019/C 270/24)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna ja W. Gonatarski, adwokaty)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Kantajan vaatimukset

— Tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista digitaalisilla sisämarkkinoilla ja direktiivien 96/9/EY ja 2001/29/EY muuttamisesta 17.4.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/790⁽¹⁾ 17 artiklan 4 kohdan b alakohta ja 17 artiklan 4 kohdan c alakohdan viimeinen lause (eli ilmaisu ”toteuttaneet parhaansa mukaan b alakohdan mukaisesti toimia estääkseen niiden tulevat lataukset palveluun”) on kumottava

— Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Puolan tasavalta vaatii, että tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista digitaalisilla sisämarkkinoilla ja direktiivien 96/9/EY ja 2001/29/EY muuttamisesta 17.4.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/790 (EYVL L 130, 17.5.2019, s. 92) 17 artiklan 4 kohdan b alakohta ja 17 artiklan 4 kohdan c alakohdan viimeinen lause (eli ilmaisu ”toteuttaneet parhaansa mukaan b alakohdan mukaisesti toimia estääkseen niiden tulevat lataukset palveluun”) kumotaan ja Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti Puolan tasavalta vaatii siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin toteaa, ettei riitautettuja säännöksiä voida erottaa muista direktiivin 2019/790 17 artiklan säännöksistä muuttamatta tähän säädökseen sisältyvää sääntelyä sisällöllisesti, kumoamaan direktiivin 2019/790 17 artiklan kokonaisuudessaan.

Puolan tasavalta väittää, että direktiivin 2019/790 säännökset ovat vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklaan kirjattua oikeutta sananvapauteen ja tiedonvälitykseen.

Puolan tasavalta väittää erityisesti, että palveluntarjoajien velvollisuus varmistaa verkkosisältöjä yleisölle välittäessään, että tietyt teokset ja muu suojattu aineisto, joista oikeudenhaltijat ovat antaneet näiden palvelujen tarjoajille merkitykselliset ja tarvittavat tiedot, eivät ole saatavissa (direktiivin 2019/790 17 artiklan 4 kohdan b alakohta), sekä toteuttaa parhaansa mukaan toimia estääkseen oikeudenhaltijoilta riittävän perustellun ilmoituksen saatuaan ilmoituksen kohteena olevien teosten tai muun suojatun aineiston tulevat lataukset palveluun (direktiivin 2019/790 17 artiklan 4 kohdan c alakohtan viimeinen lause), edellyttää vastuun välttämiseksi, että tarjoajat ovat edeltä käsin automaattisesti tarkastaneet (suodattaneet) käyttäjien verkkoon asettamat sisällöt ja tällä tavoin ottaneet käyttöön ennalta ehkäiseviä tarkastusmenetelmiä. Tällainen menetelmä heikentää oikeuden sananvapauteen ja tiedonvälitykseen olennaista sisältöä eikä täytä vaatimusta näiden oikeuksien rajoittamisen suhteellisuudesta ja tarpeellisuudesta.

(¹) EUVL 2019, L 130, s. 92.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 24.5.2019 — Société Générale SA.
Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(asia C-403/19)

(2019/C 270/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Société Générale SA

Vastapuoli: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Ennakkoratkaisukysymys

Jos — kun otetaan huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 56 artikla, josta on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 63 artikla — tämän päätöksen 5 kohdassa esiin tuotujen sääntöjen soveltaminen sellaisten osinkojen kaksinkertaisen verotuksen kompensoimiseksi, jotka maksetaan yhtiölle, jonka on asuinjäsenvaltiossaan suoritettava yhteisövero, ja joiden maksaja on toisessa valtiossa asuva yhtiö ja joista kannetaan lähdevero sen perusteella, että jälkimmäinen valtio käyttää verotusvaltaansa, on omiaan pysyttämään haitan, joka kohdistuu ulkomaisten yhtiöiden arvopapereita koskeviin liiketoimiin, joita toteuttavat yhtiöt ovat yhteisöverovelvollisia ensin mainitussa valtiossa, merkitseekö tämä, että kun kaksinkertaisen verotuksen kompensointi on valittu, ensin mainitun valtion on mentävä pidemmälle kuin vain luovuttava verotuloista, jotka se saisi kantamalla kyseisistä osingoista yhteisöveroa?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour administrative (Luxemburg) on esittänyt 31.5.2019 —
Luxemburgin valtio v. L**

(asia C-437/19)

(2019/C 270/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Luxemburgin valtio

Vastapuoli: L

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2011/16⁽¹⁾ 20 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltion viranomaisen esittämä tietojenvaihtopyyntö, jossa tietojenvaihtopyynnön kohteena olevat verovelvolliset määritellään pelkästään sen perusteella, että he ovat oikeushenkilön osakkeenomistajia ja taloudellisia edunsaajia, eikä pyynnön esittävä viranomainen ole ennakoita tunnistanut kyseisiä verovelvollisia nimellä ja yksilöllisesti, on kyseisessä säännöksessä asetettujen tunnistamisvaatimusten mukainen?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko saman direktiivin 1 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklaa tulkittava siten, että ennalta arvioitun olennaisuuden vaatimuksen noudattaminen merkitsee, että pyynnön esittävän jäsenvaltion viranomainen voi osoittaa, että kyse ei ole tietojen kalastelusta, vaikka pyynnön kohteena olevia verovelvollisia ei olekaan tunnistettu yksilöllisesti, perustelemalla selvin ja riittävin selityksin, että se suorittaa kohdennettua tutkintaa rajatusta henkilöryhmästä eikä pelkkää yleiseen verovalvontaan liittyvää tutkintaa ja että kyseisen tutkinnan oikeutuksena ovat perustellut epäilyt tarkkaan määrätyn lakisäateisen velvollisuuden noudattamatta jättämisestä?
- 3) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa tulkittava siten, että kun

— yksityinen, jolle pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on määrännyt rahamääräisen hallinnollisen seuraamuksen sellaisen hallinnollisen määräyksen noudattamatta jättämisestä, jossa hänet veloitetaan toimittamaan tietoja direktiivin 2011/16 mukaisen kansallisten veroviranomaisten välisen tietojenvaihdon yhteydessä ja joka itsessään ei ole muutoksenhakukelpoinen pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa, on rahamääräistä seuraamusta koskevassa kanteessaan liitännäisesti kiistänyt kyseisen määräyksen sääntöjenmukaisuuden, ja kun

— hän on saanut direktiivin 2011/16 20 artiklan 2 kohdan mukaiset vähimmäistiedot tietoonsa vasta mainitusta seuraamuksesta nostamansa kanteen perusteella vireille pannussa oikeudenkäynnissä,

hänelle on häntä koskevan tietojenantamismääräyksen pätevyden liitännäisen lainvoimaisen tunnustamisen ja häntä koskevan sakonvahvistamispäätöksen pätevyden lainvoimaisen tunnustamisen jälkeen myönnettävä lykkäävä määräaika sakon maksamiseen, jotta hän voisi noudattaa tietojenantamismääräystä saatuaan näin tietoonsa toimivaltaisen tuomioistuimen lainvoimaisesti vahvistamaan ennalta arvioituun olennaisuuteen liittyviä seikkoja?

⁽¹⁾ Hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15.2.2011 annettu neuvoston direktiivi 2011/16/EU (EUVL 2011, L 64, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Den Haag, 's-Hertogenboschin toimipaikka (Alankomaat) on esittänyt 12.6.2019 — TQ v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(asia C-441/19)

(2019/C 270/27)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, 's-Hertogenboschin toimipaikka

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TQ

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ (jäljempänä palauttamisdirektiivi) 10 artiklaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 4 ja 24 artiklan, palauttamisdirektiivin johdanto-osan 22 perustelukappaleen ja 5 artiklan johdantolauseen ja a alakohdan sekä direktiivin 2011/95/EU⁽²⁾ (jäljempänä määrittelydirektiivi) 15 artiklan kanssa, tulkittava siten, että jäsenvaltion viranomaisten on, ennen kuin ilman huoltajaa matkustavalle alaikäiselle määrätään paluuvolge, hankittava varmuus ja selvitys siitä, onko alkuperämaassa joka tapauksessa lähtökohtaisesti järjestetty asianmukainen vastaanotto ja onko se saatavilla?
- 2) Onko palauttamisdirektiivin 6 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 21 artiklan kanssa, tulkittava siten, etteivät jäsenvaltiot saa tehdä ikään perustuvaa eroa laillisen alueella oleskelun sallimisen yhteydessä, jos vahvistetaan, ettei ilman huoltajaa matkustava alaikäinen voi saada pakolaisen asemaa tai toissijaista suojelua?
- 3) Onko palauttamisdirektiivin 6 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että jos ilman huoltajaa matkustava alaikäinen ei noudata paluuvolgeitettaan eikä jäsenvaltio suorita mitään konkreettisia toimia maasta poistamiseen ryhtymiseksi, paluuvolgeitetta on lykättävä ja näin ollen laillinen oleskelu on sallittava? Onko palauttamisdirektiivin 8 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että palauttamispäätöksen antamista ilman huoltajaa matkustavalle alaikäiselle suorittamatta tämän jälkeen maastapoistamistoimia ennen kuin kyseinen ilman huoltajaa matkustava alaikäinen täyttää 18 vuotta on pidettävä vilpittömän yhteistyön periaatteen ja yhteisön sisäistä lojaliteettia koskevan periaatteen vastaisena?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY (EUVL 2008, L 348, s. 98)

⁽²⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 6.6.2019 — Viasat Broadcasting UK Ltd v. TV 2 Danmark A/S ja Tanskan valtio

(asia C-445/19)

(2019/C 270/28)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Viasat Broadcasting UK Ltd

Vastaajat: TV 2 Danmark A/S ja Tanskan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallisella tuomioistuimella velvollisuus määrätä tuensaaja maksamaan korkoa sääntöjenvastaisuuden ajalta (vrt. tuomio CELF) ⁽¹⁾ myös käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa, jossa sääntöjen vastainen valtiontuki on ollut korvausta julkisen palvelun suorittamisesta, tuen on jälkikäteen todettu olevan SEUT 106 artiklan 2 kohdan mukaista sisämarkkinoille soveltumattomaa tukea ja tuki on hyväksytty koko julkisen palvelun toiminnan kokonaistalouden, mukaan lukien sen pääomittaminen, arvioinnin perusteella?
- 2) Onko kansallisella tuomioistuimella käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa velvollisuus määrätä tuensaaja maksamaan korkoa sääntöjenvastaisuuden ajalta (vrt. tuomio CELF) myös sellaisten summien osalta, jotka tuensaaja on siirtänyt sidosyritykselleen julkisen palveluvelvoitteen yhteydessä mutta jotka myöhemmän komission ratkaisun nojalla katsotaan SEUT 107 artiklan 1 kohdan mukaiseksi tuensaajalle myönnettyiksi eduksi?
- 3) Onko kansallisella tuomioistuimella käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa velvollisuus määrätä tuensaaja maksamaan korkoa sääntöjenvastaisuuden ajalta (vrt. tuomio CELF) myös valtiontuesta, jonka tuensaaja on vastaanottanut julkiselta yritykseltä, kun osa tämän rahavaroista on peräisin tuensaajan palveluiden myynnistä?

⁽¹⁾ Tuomio 12.2.2008 (C-199/06, CELF ja ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79)

Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 20.6.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-229/17, Saksa v. komissio, 10.4.2019 antamasta tuomiosta

(asia C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: J. Möller sekä M. Kottmann, M. Winkel Müller ja F. van Schewick, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Suomen tasavalta

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

1. kumoamaan yleisen tuomioistuimen asiassa T-229/17, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan komissio, 10.4.2019 antaman tuomion
2. kumoamaan yhdenmukaistetun standardin EN 14342:2013 ”Puiset lattianpäällysteet. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä” viitetietojen säilyttämisestä varauksin Euroopan unionin virallisessa lehdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 nojalla 25.1.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2017/133 ⁽¹⁾
3. kumoamaan yhdenmukaistetun standardin EN 14904:2006 ”Liikuntapaikkojen pintarakenteet. Monitoimikäyttöön tarkoitettujen sisäurheilutilojen pintarakenteet. Määrittely” viitetietojen säilyttämisestä varauksin Euroopan unionin virallisessa lehdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaisesti 25.1.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2017/145 ⁽²⁾
4. kumoamaan 10.3.2017, 11.8.2017, 15.12.2017 ja 9.3.2018 annetut komission tiedonannot, ⁽³⁾ jotka liittyvät rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 täytäntöönpanoon, siltä osin kuin kyseisissä tiedonannoissa viitataan yhdenmukaistettuihin standardeihin EN 14342:2013 ja EN 14904:2006
5. vaatimusten toiseen, kolmanteen ja neljänteen kohtaan nähden toissijaisesti palauttamaan asian yleiseen tuomioistuimeen
6. velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Valittaja katsoo ensinnäkin, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan SEUT 263 artiklan 1 kohtaa, koska siinä jätetään tutkimatta Saksan liittotasavallan vaatimukset, jotka koskevat riidanalaisten tiedonantojen kumoamista. Valittajan mukaan yleinen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon sen, että riidanalaisten tiedonantojen tarkoituksena on synnyttää sitovia oikeusvaikutuksia, jotka eivät ole täysin samanlaisia kuin riidanalaisten päätösten oikeusvaikutukset.

Toiseksi valittaja esittää, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan asetuksen N:o 305/2011 18 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 17 artiklan 5 kohdan kanssa. Valittaja katsoo, ettei yleinen tuomioistuin ole ottanut huomioon sitä, että kyseisten säännösten nojalla komissio oli sekä toimivaltainen että velvollinen toteuttamaan Saksan liittotasavallan ehdottaman toimenpiteen.

Kolmanneksi valittaja katsoo, että valituksenalaisella tuomiolla rikotaan asetuksen N:o 305/2011 18 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 3 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan kanssa. Valittaja toteaa, että yleinen tuomioistuin on jättänyt ottamatta huomioon sen, että komissio oli kyseisten säännösten nojalla velvollinen tutkimaan, vaaransivatko kyseiset standardit rakennusurakoihin sovellettavien perustavanlaatuisien vaatimusten noudattamisen.

⁽¹⁾ EUVL 2017, L 21, s. 113.

⁽²⁾ EUVL 2017, L 22, s. 62.

⁽³⁾ EUVL 2017, C 76, s. 32; EUVL 2017, C 267, s. 16; EUVL 2017, C 435, s. 41; EUVL 2018, C 92, s. 139.

Valitus, jonka Romania on tehnyt 27.6.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-530/18, Romania v. komissio, 30.4.2019 antamasta määräyksestä

(asia C-498/19 P)

(2019/C 270/30)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Valittaja: Romania (asiamiehet: C.-R. Canțăr, E. Gane, O.-C. Ichim ja M. Chicu)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- hyväksymään valituksen, kumoamaan kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-530/18 antaman määräyksen, tutkimaan uudelleen asian T-530/18 ja hyväksymään Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.6.2018 annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/873 ⁽¹⁾ osittaista kumoamista koskevan vaatimuksen
 - a. kokonaan siltä osin kuin se koskee alatoimenpidettä 1a (13 184 846,61 euron summa, joka liittyy varainhoitovuosiin 2015 ja 2016)
 - b. kokonaisuudessaan siltä osin kuin se koskee alatoimenpiteitä 3a, 5a, 3b, 4b (45 532 000,96 euron summa, joka liittyy varainhoitovuosiin 2014, 2015 ja 2016) ja toissijaisesti osittain päivämäärää 19.9.2015 edeltävän ajanjakson osalta (21 315 857,50 euron summa)
- tai
- hyväksymään valituksen, kumoamaan kokonaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-530/18 antaman määräyksen ja palauttamaan asian T-530/18 unionin yleiseen tuomioistuimeen, joka asiaa uudelleen tutkiessaan hyväksyy kumoamista koskevan vaatimuksen ja kumoaa osittain 13.6.2018 annetun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/873, kuten edellä on mainittu
 - velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

A. SEUT 263 ja SEUT 297 artiklan rikkominen sekä oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- i. **Unionin yleinen tuomioistuin ei ole arvioinut oikeudelliselta kannalta katsoen asianmukaisesti täydellisen ja asianmukaisen tiedoksiannon käsitettä, ja se on luonnehtinut virheellisesti komission suorittaman tiedoksiannon sellaiseksi, että siitä voi alkaa kulua SEUT 263 artiklassa määrätty määräaika. Tämä unionin yleisen tuomioistuimen omaksuma lähestymistapa on myös ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen kanssa.**

Romania väittää, että se, että päätöksen 2018/873 kaltaisen päätöksen olennaisissa osissa on tehty ylipäättänsä virheitä, on omiaan vaarantamaan tiedoksiannon ja tuo esiin vakavia ongelmia oikeusvarmuuden periaatteen osalta. Pelkästään unionin yleisen tuomioistuimen toteamien kaltaisten virheiden olemassaolon perusteella voidaan siis katsoa, ettei komission suorittama tiedoksianto voi olla sellainen, että siitä alkaa kulua SEUT 263 artiklassa määrätty määräaika.

Unionin yleinen tuomioistuin on luonnehtinut päätöksen 2018/873 julkaistun version ja tiedoksi annetun version väliset erot vähäisiksi ja nojautunut siihen, etteivät ne voi haitata päätöksen tekstin ymmärrettävyyttä, sillä sana ”sumä” (määrä) saattoi vastata vain oikaisutyyppiä ”sumä estimatä” (arvioitu määrä). Koska tämän tyyppistä oikaisua ei ole olemassa, Romania katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellinen päättely on virheellinen, mitä haittaa selvästi päätöksen 2018/873 tekstin ymmärtämistä ja sen tiedoksiantaminen on kyseenalaistettu.

- ii. **Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen tulkittaessa SEUT 263 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 297 artiklan kanssa, koska se ei ole ottanut huomioon päätöksen 2018/873 julkaisemisella Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL) olevia vaikutuksia tehokkaan ilmoittamisen ja oikeusvarmuuden periaatteen kannalta.**

SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaan muutoksenhakuoikeuden käyttämisen kannalta merkitystä on täsmällisen tiedon saamisella riidanalaisen unionin toimen sisällöstä eikä sillä ajankohdalla, josta alkaen kyseinen toimi tulee voimaan tai sillä on oikeusvaikutuksia.

Sen kahden kuukauden määräajan, jonka kuluessa päätöksen 2018/873 kaltaisen toimen — joka on annettava tiedoksi mutta joka toimen antajan vakiintuneen ja pitkäaikaisen käytännön mukaan myös julkaistaan EUVL:ssä — kumoamista koskeva vaatimus on esitettävä, on alettava kuluu julkaisemisajankohdasta, ja tätä määräaikaa on pidennettävä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 59 artiklassa määrätyillä 14 päivällä.

Tällainen ratkaisu on välttämätön etenkin, kun otetaan huomioon ne konkreettiset olosuhteet, joissa päätös 2018/873 on annettu tiedoksi Romanian viranomaisille ja julkaistu ja jotka tuovat esiin eroja tiedoksiannetun tekstin ja julkaistun tekstin välillä päätöksen olennaisten seikkojen osalta.

- iii. **Unionin yleinen tuomioistuin on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, koska se on katsonut, että yksi Romanian esiin tuomista epäjohtonmukaisuuksista (joka koskee oikaisutyyppiä ”arvioitu määrä” suhteessa ”kiinteä määrä”) merkitsi vähäistä kirjoitusvirhettä, joka oli tehty tiedoksiannetussa ja julkaistussa tekstissä mutta jota ei ollut tehty hallinnollisen menettelyn yhteydessä eikä yhteenvetokertomuksessa; se ei aiheuttanut myöskään mitään epävarmuutta oikaisun luonteesta.**
- iv. **Unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut SEUT 263 artiklaa, koska se on katsonut, ettei niillä tiedoksiannetun tekstin ja EUVL:ssä julkaistun tekstin välisillä eroilla, jotka koskevat Euroopan unionin muille jäsenvaltioille osoitettuja säännöksiä, ollut merkitystä eivätkä ne olleet tehokkaita, kun otetaan huomioon jäsenvaltion asema etuoikeutettuna kantajana.**

- B. **Kontradiktorisen periaatteen loukkaaminen myös unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan kannalta**

Romania väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut kontradiktorista periaatetta, koska se ei ole antanut Romanian viranomaisten ottaa kantaa tietoihin, jotka komissio on toimittanut vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen ja jotka ovat olleet perustana sille, että kanne on jätetty tutkimatta.

(¹) Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.6.2018 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/873 (EUVL 2018, L 152, s. 29).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 17.6.2019 — XC v. komissio

(asia T-488/18)

(2019/C 270/31)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: XC (edustaja: asianajaja C. Bottino)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 270 artiklan nojalla toimen, jolla kantaja suljettiin pois avoimesta kilpailusta EPSO/AD/338/17
- kumoamaan SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla Euroopan komission päätöksen C(2018) 3969
- kumoamaan SEUT 270 artiklan nojalla avoimen kilpailun EPSO/AD/356/18 varallaololuettelon
- määräämään kohtuulliseksi katsomansa vahingonkorvauksen ja velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin perusteisiin.

Vaatimus kumota SEUT 270 artiklan nojalla kantajan sulkeminen pois avoimesta kilpailusta EPSO/AD/338/17

1. Ensimmäinen peruste, joka perustuu henkilöstösääntöjen liitteessä III olevien 3 ja 7 artiklan, sellaisina kuin niitä on tulkittu etenkin asiassa T-361/10, Pachitis v. komissio, ja asiassa T-587/16, HM v. komissio, annetuissa tuomioissa, väitettyyn rikkomiseen.
2. Toinen peruste, joka perustuu siihen, että kantajan mukaan postikoritehtävän valmistelumenettelyä on pidettävä henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 6 artiklassa säädetyn valintalautakunnan työskentelyn salaisuutta koskevan velvollisuuden rikkomisena.
3. Kolmas peruste, joka perustuu siihen, että postikoritehtävän toteuttaminen EPSOn yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti merkitsi kantajaan kohdistuvaa välillistä syrjintää vammaisuuden osalta sekä kohtuullisia mukautuksia koskevan velvollisuuden rikkomista.

Vaatimus kumota SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla Euroopan komission päätös C(2018) 3969

4. Neljäs peruste, joka perustuu asiassa T-516/14, Alexandrou v. komissio, ja asiassa C-491/15 P, Typke v. komissio, annetuissa tuomioissa mainittujen periaatteiden loukkaamiseen.

Vaatimus kumota SEUT 270 artiklan nojalla avoimen kilpailun EPSO/AD/356/18 varallaololuettelo

5. Viides peruste, joka perustuu EPSOn toimivallan puuttumiseen, sillä se ei ollut toimittanut valintalautakunnalle kilpailun yleisten sääntöjen 4.2.2 kohdassa tarkoitettua kantajan uudelleentarkastelupyyntöä tai se korvasi valintalautakunnan arvioinnin omallaan päätöksissä ja/tai perusteluissa.
6. Kuudes peruste, joka perustuu henkilöstösääntöjen sekä vammaisuuteen perustuvasta syrjinnästä annetun direktiivin säännösten rikkomiseen.

Kanne 8.4.2019 — Le Comité de Douzelage de Houffalize v. komissio ja EACEA

(asia T-236/19)

(2019/C 270/32)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Le Comité de Douzelage de Houffalize (Houffalize, Belgia) (edustaja: asianajaja A. Kettels)

Vastaajat: Euroopan komissio ja Koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen toimen tai muuttamaan sitä
- toteamaan, että kantajalla on oikeus saada oikeussubjektilomakkeensa vahvistettua ja näin ollen saada riidanalainen rahoitus.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kumoamiskanteensa, jonka se nosti komission 4.2.2019 tekemästä päätöksestä C(2019) 572 final, jolla hylättiin kantajan hallinnollinen valitus EACEA:n 25.6.2018 tekemästä päätöksestä olla myöntämättä avustusta kantajan hakemukselle, jonka tämä esitti hakuilmoituksen ”Ystävyysskuntatoiminta 2017, toinen määräaika”(EACEA 36/2014) yhteydessä, tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen. Tässä kanneperusteessa väitetään seuraavaa:

- unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 966/2012 131.2 artiklaa on rikottu
- luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu
- suhteellisuusperiaatetta ja mielivaltaisuuden kieltoa on loukattu
- on tehty ilmeinen arviointivirhe
- riittävät, relevantit ja asianmukaiset perustelut puuttuvat siltä osin kuin riidanalaisessa päätöksessä todetaan, ettei Comitén luottamuksensuojaa ja oikeusvarmuutta ei ole loukattu.

Kyseisessä päätöksessä ei kantajan mukaan vastata tämän tekemään päätöksen täsmälliseen riitauttamiseen. Annetuilla vastauksilla ei nimittäin ole yhteyttä Comitén uudelleentutkintapyyntönsä esittämiin perusteisiin, ne ovat ilmeiset riittämättömiä oikeuttamaan luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatetta koskevan perusteen hylkäämisen ja ovat joka tapauksessa tämän periaatteen soveltamisalan vastaisia.

Kantaja väittää, että se on voinut perustellusti luottaa siihen, että se katsotaan ryhmittymäksi, joka ei ole oikeushenkilö, ja joka voi saada avustuksia, jotka siltä on kuitenkin evätty. Kantajan mukaan perusteltu luottamus nojautuu avustuspäätöksiin, jotka annettiin sille tiedoksi ajankohtana, jona sillä jo oli sama oikeudellinen muoto eli rekisteröimätön yhdistys, sen tosiasiallinen ja oikeudellinen tilanne oli sama, eikä ryhmittymiä, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, koskevia sääntöjä ole sillä välin muutettu. Ei siis ollut mitään syytä olla noudattamatta luottamuksensuojan periaatetta ja omaksua aikaisemmasta kannasta poikkeavaa kantaa.

Kanne 6.6.2019 — Dragomir v. komissio

(asia T-297/19)

(2019/C 270/33)

Oikeudenkäyntikieli: *romania***Asianosaiset**

Kantaja: Daniel Dragomir (Bukarest, Romania) (edustaja: asianajaja R. Chiriță)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatomukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että Euroopan komissio ei ole noudattanut velvoitteitaan, jotka koskevat sen takaamista, että Romania noudattaa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY mukaisia velvoitteitaan;
- toteaa, että Euroopan komissio ei ole noudattanut velvoitteitaan, jotka koskevat sen takaamista, että Romania noudattaa luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27.4.2001 6 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680 mukaisia velvoitteitaan;
- toteaa, että Euroopan komissio ei ole noudattanut velvoitteitaan, jotka koskevat sen takaamista, että Romania noudattaa luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/679 mukaisia velvoitteitaan;
- toteaa, että Euroopan komissio ei ole noudattanut velvoitteitaan, jotka koskevat sen takaamista, että Romania noudattaa oikeusvaltiota ja lainkäyttöelinten riippumattomuutta koskevia periaatteita ja kunnioittaa sen tuomiovaltaan kuuluvien henkilöiden perusoikeuksia, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan henkisen kärsimyksen, jonka määräksi arvioidaan 2 euroa;
- velvoittaa vastaajan korjaamaan tulevaisuudessa tämän hetkiset noudattamatta jättämiset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa perusteeksi kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei Euroopan komissio ole noudattanut velvoitteitaan, jotka liittyvät lainkäyttöelinten riippumattomuuteen ja perustuvat päätökseen perustaa yhteistyötä ja Romanian edistymisen seurantaan koskeva järjestelmä, perussopimuksiin ja perusoikeuskirjaan.
 - Euroopan komissio on jättänyt tahallaan noudattamatta sille kuuluvia velvoitteitaan siltä osin kuin on kyse oikeusvaltiota koskevan periaatteen turvaamisesta, Romanian lainkäyttöelinten riippumattomuudesta Romanian tiedustelupalvelun niihin kohdistamien hyökkäysten johdosta ja asianosaisten oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin;
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei Euroopan komissio ole noudattanut sille kuuluvia henkilötietojen suojelua koskevia velvoitteitaan.
 - Euroopan komissio ei ole noudattanut tai on noudattanut pelkästään muodollisesti velvoitettaan tarkastaa tapa, jolla henkilötietojen suojelua koskevia unionin direktiivejä ja asetuksia noudatetaan.

Kanne 31.5.2019 — PNB Banka ym. v. EKP

(asia T-330/19)

(2019/C 270/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: PNB Banka AS (Riika, Latvia), CR ja CT (edustajat: asianajajat O. Behrends ja M. Kirchner)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EKP:n 21.3.2019 tekemän päätöksen, joka koski kantajien ehdotettua määräosuuden hankkimista kohdepankista
- velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahdeksaan kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan EKP:n direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ 22 artiklan 2 kohdan mukainen arviointijakso päättyi ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä, minkä vuoksi EKP ei enää voinut vastustaa ehdotettua hankintaa.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi YVM-asetuksen⁽²⁾ 15 artiklassa säädettyä menettelyä ja YVM-kehysasetuksen⁽³⁾ 85–87 artiklassa säädettyä menettelyä.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös perustuu direktiivin 2013/36/EU 23 artiklan ja sen Latvian täytäntöönpanosäännösten mukaisten arviointikriteerien virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen.
4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi suhteellisuusperiaatetta.
5. Viides kanneperuste, jonka mukaan EKP jätti ottamatta huomioon päätöksen, jolla ehdotettua hankintaa vastustettiin, harkinnanvaraisuuden.
6. Kuudes kanneperuste, jonka mukaan EKP otti asian merkitykselliset tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla.
7. Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita.
8. Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan EKP loukkasi *nemo auditor* -periaatetta jättämällä ottamatta huomioon oman vastuunsa luottamuksen menettämisestä sääntelymenettelyssä.

⁽¹⁾ Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338).

⁽²⁾ Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63).

⁽³⁾ Kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle Euroopan keskuspankin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (EKP/2014/17) 16.4.2014 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014 (EUVL 2014, L 141, s. 1).

Kanne 10.6.2019 — Polisario-rintama v. neuvosto

(asia T-344/19)

(2019/C 270/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Saguia el Hamran ja Río de Oron vapautuksen kansallinen rintama (Polisario-rintama) (edustaja: asianajaja G. Devers)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan sen kumoamiskanteen tutkittavaksi
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen kestävästä kalastusta koskevan kumppanuussopimuksen, sen täytäntöönpanopöytäkirjan sekä sopimukseen liitetyn kirjeenvaihdon tekemisestä 4.3.2019 annetun neuvoston päätöksestä (EU) 2019/441 nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa 11 kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, ettei neuvostolla ole toimivaltaa antaa riidanalaisista päätöistä, koska unioni ja Marokon kuningaskunta eivät ole toimivaltaisia tekemään kansainvälistä sopimusta, jota sovelletaan Länsi-Saharassa, Saharan kansan sijasta ja puolesta. Mainittua kansaa edustaa Polisario-rintama.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu laiminlyöntiin tutkia kysymys perusoikeuksien ja kansainvälisten humanitääristen oikeuksien noudattamisesta, koska neuvosto ei ole tutkinut tätä kysymystä ennen riidanalaisen päätöksen antamista.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan neuvosto ei ole täyttänyt veloitettaan panna täytäntöön unionin tuomioistuimen tuomioita, koska riidanalaisessa päätöksessä jätetään huomiotta 27.2.2018 annetun tuomion Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118) perustelut.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu unionin kansainvälistä toimintaa ohjaavien periaatteiden ja olennaisten arvojen loukkaamiseen, koska
 - vastoin kansojen oikeutta heidän kansallisen yhtenäisyytensä kunnioittamiseen riidanalaisessa päätöksessä ei myönnetä Saharan kansan olemassaoloa, koska se on siinä korvattu ilmauksilla ”Länsi-Saharan kansa” ja ”kyseinen kansa”
 - vastoin kansojen oikeutta määrätä vapaasti heidän luonnonvaroistaan, riidanalaisella päätöksellä solmitaan kansainvälinen sopimus, jolla järjestetään ilman Saharan kansan suostumusta sen kalavarojen hyödyntäminen unionin aluksilla

- riidanalaisella päätöksellä solmitaan miehitetystä Länsi-Saharassa sovellettava kansainvälinen sopimus Marokon kuningaskunnan kanssa osana sen politiikkaa, jonka tarkoituksena on liittää mainittu alue itseensä, ja järjestelmällisiä perusoikeuksien loukkauksia, joita kyseisen politiikan ajaminen edellyttää.
- 5) Viides kanneperuste perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen, koska riidanalainen päätös on vastoin unionin toistuvia julistuksia, jotka koskevat tarvetta noudattaa itsemääräämisoikeutta ja kansainvälisten sopimusten suhteellista vaikutusta.
- 6) Kuudes kanneperuste perustuu suhteellisuusperiaatteen virheelliseen soveltamiseen, koska kun otetaan huomioon Länsi-Saharan erillinen ja erityinen asema, itsemääräämisoikeuden loukkaamaton luonne ja Saharan kansan asema kolmantena osapuolena, neuvoston tehtävänä ei ole luoda oikeasuhteisuutta kalastussopimuksella väitetysti syntyvien "etujen" ja Saharan luonnonvaroille aiheutuvien vaikutusten välillä.
- 7) Seitsemäs kanneperuste perustuu ristiriitaan yhteisen kalastuspolitiikan kanssa, koska riidanalaisella päätöksellä solmitun sopimuksen mukaan Euroopan unionin aluksilla on pääsy Saharan kansan kalavaroihin ilman viimeksi mainitun suostumusta Marokon viranomaisille maksettua vastiketta vastaan, vaikka Länsi-Saharan vesialueet eivät ole Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 61 ja 62 artiklassa tarkoitettuja Marokon vesialueita.
- 8) Kahdeksas kanneperuste perustuu itsemääräämisoikeuden loukkaamiseen, koska
- riidanalaisessa päätöksessä ei myönnetä Saharan kansan kansallista yhtenäisyyttä itsemääräämisoikeuden käyttäjänä, koska mainittu kansa on korvattu ilmauksilla "Länsi-Saharan kansa" ja "kyseinen kansa"
- vastoin Saharan kansan oikeutta määrätä vapaasti luonnonvaroistaan, riidanalaisella päätöksellä järjestetään ilman mainitun kansan suostumusta sen kalavarojen käyttö unionin alusten toimesta
- vastoin Saharan kansan oikeutta kansallisen alueensa alueellisen koskemattomuuden kunnioittamiseen, riidanalaisessa päätöksessä ei myönnetä Länsi-Saharan erillistä ja erityistä asemaa ja vahvistetaan sen lainvastainen erottaminen Marokon muurilla.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste perustuu kansainvälisten sopimusten suhteellista vaikutusta koskevan periaatteen loukkaamiseen, koska riidanalaisessa päätöksessä ei myönnetä Saharan kansalle kolmannen osapuolen asemaa EU:n ja Marokon välisissä suhteissa ja asetetaan sille sen kansallista aluetta ja luonnonvaroja koskevia kansainvälisiä veloitteita ilman sen suostumusta.
- 10) Kymmenes kanneperuste perustuu kansainvälisten humanitääristen oikeuksien loukkaamiseen ja kansainvälisen rikosoikeuden rikkomiseen, koska
- riidanalaisella päätöksellä solmitaan kansainvälinen sopimus, jota sovelletaan Länsi-Saharassa, vaikka marokkolaisilla miehittäjillä ei ole jus tractatusta tähän alueeseen nähden ja niiden on kiellettyä hyödyntää alueen luonnonvaroja
- riidanalaisella päätöksellä solmitun sopimuksen mukaan unioni tukee marokkolaista infrastruktuuria miehitetillä Saharan alueella, jotta Marokon kuningaskunta voi asuttaa sinne pysyvästi siviiliväestöään ja sotilasjoukkoja
- kun riidanalaisessa päätöksessä käytetään ilmauksia Länsi-Saharan kansa ja kyseiset kansat, sillä vahvistetaan marokkolaisien siirtokuntien lainvastainen siirtäminen miehitetylle Saharan alueelle.
- 11) Yhdestoista kanneperuste perustuu unionin veloitteiden rikkomiseen sikäli kuin on kyse kansainvälistä vastuuta koskevasta oikeudesta, sillä kun riidanalaisella päätöksellä solmitaan Marokon kuningaskunnan kanssa kansainvälinen sopimus, jota sovelletaan Länsi-Saharassa, tällä päätöksellä haudataan ne vakavat kansainvälisen oikeuden rikkomiset, joihin Marokon miehitysjoukot ovat syyllistyneet Saharan kansaa vastaan, ja autetaan ja tuetaan näihin loukkauksiin perustuvan tilanteen ylläpittoa.

Kanne 12.6.2019 — Polisario-rintama v. neuvosto

(asia T-356/19)

(2019/C 270/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Saguia el Hamran ja Río de Oron vapautuksen kansallinen rintama (Polisario-rintama) (edustaja: asianajaja G. Devers)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan sen kumoamiskanteen tutkittavaksi
- kumoamaan riidanalaisen asetuksen
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisessä kestävästä kalastusta koskevassa kumppanuussopimuksessa ja sen täytäntöönpanopöytäkirjassa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien jakamisesta 29.11.2018 annetusta neuvoston asetuksesta (EU) 2019/440 (EUVL 2019, L 77, s. 1) nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan mainitulla asetuksella ei ole oikeudellista perustaa, koska päätös 2019/441 on lainvastainen.

Tämä kanneperuste jakautuu 11 osaan, jotka ovat olennaisilta osiltaan samanlaiset kuin asiassa T-344/19, Polisario-rintama v. neuvosto, esitetyt 11 kanneperustetta.

Kanne 13.6.2019 — Groupe Canal + v. komissio

(asia T-358/19)

(2019/C 270/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Wilhelm, P. Gassenbach ja O. de Juvigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan SEUT 263 artiklan perusteella komission 7.3.2019 asiassa AT.40023 tekemän päätöksen siltä osin kuin se koskee Ranskan markkinoita ja Groupe Canal + nykyisiä ja tulevia sopimuksia
- velvoittamaan komission korvaamaan Groupe Canal +:n oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu komission toimivallan ylitykseen siitä syystä, että komission elokuva-alan maarajoitusten lopettamisen edellytykseksi asettamat sitoumukset ovat ristiriidassa unionin lainsäätäjän viime aikoina hyväksymien lainsäädäntömuutosten kanssa.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu komission SEUT 101 artiklan 1 kohtaa koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin se katsoi, että NBCUniversalin, Sony Picturesin, Warner Brosin ja Skyn ehdottamat sitoumukset eivät vaikuta kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja yleisemmin elokuvien rahoitukseen ja esittämiseen Euroopan talousalueella.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että komissio asetti kilpailua koskevaan huoleen nähden ilmeisen kohtuuttomat sitoumukset ja sivuutti kolmansien intressit.

Kanne 19.6.2019 — Camerin v. komissio

(asia T-367/19)

(2019/C 270/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Laure Camerin (Bastia, Ranska) (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja katsomaan sen perustelluksi
- kumoamaan tämän johdosta riidanalaisen päätöksen osittain

- määräämään korvausta henkisestä kärsimyksestä, joka on aiheutunut henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) toimenpiteistä ja menettelystä, joita on arvioitava kokonaisvaltaisesti, ja jonka korvauksen määräksi kantaja arvioi oikeuden ja kohtuuden mukaan 50 000 euroa
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (jäljempänä PMO) päätöksestä, joka koskee belgialaisen tuomioistuimen antaman ulosmittausmääräyksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin PMO varaa oikeuden pidättää uudelleen 3 839,60 euroa kantajan myöhemmistä eläkkeistä, nostamansa kanteen tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1 ja 25 artiklan ja Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä VIII olevan 6 artiklan rikkomiseen sekä arviointivirheen olemassaoloon. Kantaja katsoo tältä osin, ettei ole olemassa mitään perustetta eikä oikeudellista perustaa, joilla voitaisiin perustella PMO:n päätöstä pidättää edelleen yli kaksi kolmasosaa hänen eläkkeestään.
2. Toinen kanneperuste perustuu laillisuuden ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan henkilöstösäännöt ovat erityissädös, joka menee kaiken muun kansallisen oikeuden edelle: henkilöstösäännöissä on siis vähimmäistoimeentulon osalta aineellisia säännöksiä, jotka poikkeavat sekä unionin yleisestä työoikeudesta että kansallisesta työoikeudesta.
3. Kolmas kanneperuste perustuu hyvän hallinnon ja huolenpitovelvollisuuden periaatteen loukkaamiseen siltä osin kuin mitään perusteita tosiseikoista tai todisteista, joilla voitaisiin perustella PMO:n päätöstä varata oikeus pidättää uudelleen 3 839,60 euroa kantajan myöhemmistä eläkkeistä.
4. Neljäs kanneperuste perustuu yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen muun muassa siitä syystä, että jos noudatetaan PMO:n tulkintaa, vähimmäistoimeentulo riippuu virkamiehen asuinmaasta.

Kantajaa vaatii myös korvausta henkisestä vahingosta, joka hänelle aiheutui PMO:n toteuttamista sääntöjenvastaisuuksista, joiden vuoksi hän ei voi elää ihmisarvoisella tavalla.

Kanne 18.6.2019 — Datenlotsen Informationssysteme v. komissio

(asia T-368/19)

(2019/C 270/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Lübbig)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- vahvistaa, että vastaaja on laiminlyönyt SEUT 108 mukaiset velvoitteensa, koska se ei ole päättänyt muodollista tutkintamenettelyä asiassa SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) tekemällä päätöstä kohtuullisessa ajassa SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen 2015/1589 ⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet.

- 1) SEUT 108 artiklaa on rikottu, koska muodollista tutkintamenettelyä ei ole päätetty
 - Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessa, että sitä, että menettely on kestänyt yli seitsemän vuotta, on pidettävä kohtuuttomana. Kantaja väittää tältä osin, että kun otetaan huomioon, että vastaaja on hankkinut runsaasti tietoja ja avoimia kysymyksiä on vain vähän, päätös olisi pitänyt jo tehdä. Tämän lisäksi kantajan pakottavat taloudelliset tarpeet edellyttävät pikaista päätöksen tekemistä.
- 2) On loukattu oikeutta asian käsittelyyn kohtuullisessa ajassa, joka on osa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaista hyvää hallintoa
 - Tämän toisen kanneperusteen yhteydessä esitetyt perustelut ovat pääosin samoja tai samankaltaisia kuin ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitetyt.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan on loukattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaa yhdessä sen 20 artiklan kanssa
 - Kolmannessa kanneperusteessa väitetään ensisijaisesti, että vastaaja on erilaisilla menettelyä viivästyttäneillä toimilla rikkinut tukien tarkastusmenettelyjä koskevia käytännesääntöjä.
- 4) On loukattu perusteluvelvollisuutta, joka on osa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin
 - Neljännessä kanneperusteessa väitetään, että vastaajan ei olisi pitänyt vedota ylimalkaisesti siihen, että vaadittiin tarkempaa selvitystä, vaan sen olisi pitänyt kehitellä tätä väitettä ja esittää sille perusteita.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Kanne 20.6.2019 — Pisoni v. parlamentti

(Asia T-375/19)

(2019/C 270/40)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantaja:* Ferruccio Pisoni (Trento, Italia) (edustaja: asianajaja M. Paniz)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin finanssiasioista vastaavan pääosaston tiedonannon, johon sisältyy Italian edustajainhuoneen puhemiehen toimiston 12.7.2018 päivätty mietintö nro 14/2018 ja/tai Italian senaatin puhemiesneuvoston mietintö nro 6/2018 ja joka tapauksessa
- kumoamaan Euroopan parlamentin myöntämän eläkkeen uuden määrityksen ja laskentatavan
- lausumaan, että kantajalla on oikeus säilyttää kyseinen eläke sellaisten määrien suuruisena, jotka on ansaittu ja jotka erääntyvät sen säännösten mukaisesti, joka oli voimassa ennen Italian edustajainhuoneen puhemiehen toimiston 12.7.2018 päivätyn mietinnön nro 14/2018 ja/tai Italian senaatin puhemiesneuvoston mietinnön nro 6/2018 voimaantuloa, ja velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan hänelle kaikki perusteettomasti pidätetyt määrät inflaatiokorotuksineen ja laillisine korkoineen tehdystä pidätyksestä alkaen
- määräämään Euroopan parlamentin panemaan annettavan tuomion täytäntöön ja palauttamaan välittömästi ja täysimääräisesti eläkkeen sen alkuperäiseen määrään sekä korvaamaan kaikki sellaiset mahdolliset vahingot, joiden perusteella kantajalle syntyy oikeus korvaukseen
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien asianajopalkkiot arvonlisäveroineen ja kiinteämääräiset maksut ja kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-345/19, Santini vastaan parlamentti, esitetyt.

Kanne 21.6.2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)

(asia T-377/19)

(2019/C 270/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet*Kantaja:* Topcart GmbH (Wiesbaden, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Gail)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Carl International (Limonest, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki TC CARL — Rekisteröintihakemus nro 14 957 542

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.4.2019 asiassa R 1826/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 21.6.2019 — Topcart v. EUIPO — Carl International (TC CARL)

(asia T-378/19)

(2019/C 270/42)

*Oikeudenkäyntikieli:*saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Topcart GmbH (Wiesbaden, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Gail)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Carl International (Limonest, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki TC CARL — Rekisteröintihakemus nro 15 048 556

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.4.2019 asiassa R 1617/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 21.6.2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO (Serviceplan)

(asia T-379/19)

(2019/C 270/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat B. Koch ja P. Schmitz)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Serviceplan — Rekisteröintihakemus nro 15 234 669

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 18.3.2019 asiassa R 1424/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin valitus hylätään siinä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 21.6.2019 — Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation v. EUIPO (Serviceplan Solutions)

(asia T-380/19)

(2019/C 270/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Serviceplan Gruppe für innovative Kommunikation GmbH & Co KG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat B. Koch ja P. Schmitz)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Serviceplan Solutions — Rekisteröintihakemus nro 15 244 742

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 25.3.2019 asiassa R 1427/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin valitus hylätään siinä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklan 1 kohtaa on rikottu.
-

Kanne 21.6.2019 — adp Gauselmann v. EUIPO — Gameloft (City Mania)

(asia T-381/19)

(2019/C 270/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: adp Gauselmann GmbH (Lübbecke, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Koch Moreno)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Gameloft SE (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki City Mania — Rekisteröintihakemus nro 15 936 339

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 11.4.2019 asiassa R 976/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa kanneperusteen perustelluksi ja kumoaa riidanalaisen päätöksen, toteaa vastakkain olevien tavaramerkkien välisen sekaannusvaaran olemassaolon ja näin ollen määrää, että hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki hylätään täysin
- velvoittaa EUIPO:n ja vastapuolen, jos tämä esiintyy oikeudenkäynnissä unionin yleisessä tuomioistuimessa, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 25.6.2019 — Turk Hava Yollari v. EUIPO — Sky (skylife)**(asia T-382/19)**

(2019/C 270/46)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Turk Hava Yollari AO (Istanbul, Turkki) (edustaja: asianajaja R. Almaraz Palmero)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Sky Ltd (Isleworth, Yhdistynyt kuningaskunta)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa*Riidanalainen tavaramerkki:* Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti, joka koskee sanamerkkiä skylife — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 898 322*EUIPO:ssa käyty menettely:* Mitättömyysmenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 23.4.2019 asiassa R 880/2018-4 tekemä päätös**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoo riidanalaisen päätöksen,
- velvoittaa EUIPO:n toteamaan, että riidanalainen kansainvälinen tavaramerkin rekisteröinti nro 898 322 on pätevä kaikkien luokkaan 39 ja 41 rekisteröityjen tavaroiden ja palvelujen osalta, ja
- velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan (Sky Limited) korvaamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien neljännessä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, on rikottu.
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklaa on rikottu.
-

Kanne 21.6.2019 — CI ym. v. parlamentti ja neuvosto

(asia T-383/19)

(2019/C 270/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantajat:* CI, CJ, CK, CL ja CN (edustaja: asianajaja J. Fouchet)*Vastaajat:* Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EU) 2018/1806 muuttamisesta Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen osalta 10.4.2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/592
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut mukaan lukien 5 000 euron suuruiset asianajokulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu unionin kansalaisuudesta johtuvien saavutettujen oikeuksien loukkaamiseen asetuksella (EU) 2019/592.

Ensinnäkin kantajat väittävät, että parlamentti ja neuvosto ovat loukanneet heidän oikeuttaan yksityis- ja perhe-elämään, koska kantajat ovat keskittäneet elämänsä yli viidentoista vuoden ajan toiseen unionin jäsenvaltioon, johon heillä on tiivis yhteys; joillakin heistä on puoliso ja lapset, jotka ovat kyseisen jäsenvaltion kansalaisia, ja jotkut omistavat siellä sijaitsevia kiinteistöjä.

Toiseksi kantajat katsovat, että riidanalaisessa asetuksessa ei oteta huomioon yhdenvertaisuuden periaatetta, koska heille unionin kansalaisuutensa perusteella kuuluvat oikeutensa lakkautetaan tekemättä eroa niiden kansalaisten, joihin sovelletaan heille unionin kansalaisuuden perusteella kuuluvan äänioikeuden poistamista sen jälkeen, kun he ovat asuneet 15 vuotta Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella, ja muiden kansalaisten välillä.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu Gibraltarin aseman loukkaamiseen riidanalaisella asetuksella, koska siinä oleva viittaus Gibraltarin "Ison-Britannian kruununsiirtomaana" voi ainoastaan vaikeuttaa Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välistä neuvottelulmapiiriä Gibraltarin asukkaiden vahingoksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille asetuksella 2018/1240 myönnetyn viisumivapauden loukkaamiseen, koska kantajien on haettava ETIAS-matkustuslupaa ja koska täten on mahdollista, että tämä lupa evätään heiltä.

Kanne 25.6.2019 — Mazzone v. parlamentti**(asia T-385/19)**

(2019/C 270/48)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Kantaja:* Antonio Mazzone (Napoli, Italia) (edustaja: asianajaja M. Paniz)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin finanssiasioista vastaavan pääosaston tiedonannon, johon sisältyy Italian edustajainhuoneen puhemiehen toimiston 12.7.2018 päivätty mietintö nro 14/2018 ja/tai Italian senaatin puhemiesneuvoston mietintö nro 6/2018 ja joka tapauksessa
- kumoamaan Euroopan parlamentin myöntämän eläkkeen uuden määrityksen ja laskentatavan
- lausumaan, että kantajalla on oikeus säilyttää kyseinen eläke sellaisten määrien suuruisena, jotka on ansaittu ja jotka erääntyvät sen säännösten mukaisesti, joka oli voimassa ennen Italian edustajainhuoneen puhemiehen toimiston 12.7.2018 päivätyn mietinnön nro 14/2018 ja/tai Italian senaatin puhemiesneuvoston mietinnön nro 6/2018 voimaantuloa, ja velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan hänelle kaikki perusteettomasti pidätetyt määrät inflaatiokorotuksineen ja laillisine korkoineen tehdystä pidätyksestä alkaen
- määräämään Euroopan parlamentin panemaan annettavan tuomion täytäntöön ja palauttamaan välittömästi ja täysimääräisesti eläkkeen sen alkuperäiseen määrään sekä korvaamaan kaikki sellaiset mahdolliset vahingot, joiden perusteella kantajalle syntyy oikeus korvaukseen
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien asianajopalkkiot arvonlisäveroineen ja kiinteämääräiset maksut ja kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-345/19, Santini vastaan parlamentti, esitetyt.

Kanne 28.6.2019 Puigdemont i Casamajó ja Comín i Oliveres v. parlamentti

(asia T-388/19)

(2019/C 270/49)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantajat: Carles Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgia) ja Antoni Comín i Oliveres (Waterloo) (*edustajat:* asianajaja P. Bekaert, B. Emmerson QC, ja asianajajat G. Boye ja S. Bekaert)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan parlamentin päätöksen, jolla on evätty kantajien pääsy Euroopan parlamentin jäsenille varattuun vastaanottopalveluun ja Euroopan parlamentin puhemiehen 29.5.2019 antama ohje, mikä on estänyt kantajia antamasta työjärjestyksen 3 artiklan 2 kohdassa vaaditun kirjallisen ilmoituksen
- kumoamaan parlamentin päätöksen, sellaisena kuin se on vahvistettu ilman oikeudellista perustaa Euroopan parlamentin puhemiehen 27.6.2019 päivätyllä kirjeellä, olla ottamatta huomioon 26.5.2019 pidettyjen Europarlamenttivaalien Espanjassa virallisesti julistettuja tuloksia, ja tämän jälkeen tehdyn päätöksen, jonka mukaan on otettu huomioon valituista Euroopan parlamentin jäsenistä laadittu erilainen ja epätäydellinen luettelo, jonka Espanjan viranomaiset ovat toimittaneet 17.6.2019 ja joka ei sisällä kantajia
- kumoamaan Euroopan parlamentin päätöksen, jolla se on katsonut, että Espanjan vaalilautakunnan 20.6.2019 päivätty tiedonanto poistaa kantajien valitsemista Euroopan parlamentin jäseniksi koskevan tiedonannon vaikutuksen, mikä merkitsee laitonta edustajantoimen vapautumisen julistamista ja sitä, että parlamentti on rikkonut vuoden 1976 vaalisäädöksen 13 artiklaa
- kumoamaan Euroopan parlamentin päätöksen, sellaisena kuin se on vahvistettu ilman oikeudellista perustaa Euroopan puhemiehen 27.6.2019 päivätyllä kirjeellä, jolla on kieltäydytty takaamasta Euroopan parlamentin työjärjestyksen 3 artiklan 2 kohdan mukainen kantajien oikeus hoitaa edustajantointaan ensimmäisen vaalien jälkeisen istunnon alusta alkaen ja siihen asti kunnes Euroopan parlamentin ja Espanjan oikeusviranomaisten käsiteltäväksi saatetut oikeusriidat on ratkaistu
- kumoamaan Euroopan parlamentin puheenjohtajan päätöksen, sellaisena kuin se on vahvistettu ilman oikeudellista perustaa Euroopan puhemiehen 27.6.2019 päivätyllä kirjeellä, jolla on kieltäydytty vahvistamasta kantajien vapaudet ja erioikeudet Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan (N:o 7) 9 artiklan nojalla työjärjestyksen 8 artiklan mukaisesti.
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut ja velvoittamaan SEUT 340 artiklan toisen kohdan mukaisesti vastaajan korvaamaan kantajille aiheutuneet vahingot seuraavasti: Euroopan parlamentin jäsenille maksettava kuukausipalkka ja yhden euron symbolinen korvaus aineettomasta vahingosta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan parlamentin päätös 1 evätä kantajien pääsy Euroopan parlamentin jäsenille varattuun vastaanottopalveluun ja Euroopan parlamentin puhemiehen 29.5.2019 antama ohje rikkovat Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 20 ja 21 artiklaa sekä 39 artiklan 2 kohtaa.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan parlamentin päätös olla ottamatta huomioon 26.5.2019 pidettyjen Europarlamenttivaalien Espanjassa virallisesti julistettuja tuloksia, ja tämän jälkeen tehdyn päätöksen, jonka mukaan on otettu huomioon valituista Euroopan parlamentin jäsenistä laadittu erilainen ja epätäydellinen luettelo, jonka Espanjan viranomaiset ovat toimittaneet 17.6.2019 ja joka ei sisällä kantajia, rikkovat vuoden 1976 vaalisäädöksen 12 artiklaa ja Eurooppa-neuvoston päätöksen 2018/937 (1) 3 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 39 artiklan 2 kohdan, SEU 10 artiklan 1 ja 2 kohdan, SEU 14 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä vuoden 1976 vaalisäädöksen 1 artiklan 3 kohdan kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan parlamentin päätös siitä, että Espanjan vaalilautakunnan 20.6.2019 päivätty tiedonanto poistaa kantajien valitsemista Euroopan parlamentin jäseniksi koskevan tiedonannon vaikutuksen, mikä merkitsee laitonta edustajantoimen vapautumisen julistamista ja sitä, että parlamentti on rikkonut vuoden 1976 vaalisäädöksen 13 artiklaa, rikkoo vuoden 1976 vaalisäädöksen 6 artiklan 2 kohtaa, 8 artiklaa ja 13 artiklaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 39 artiklan 2 kohdan, SEU 10 artiklan 1 ja 2 kohdan, SEU 14 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä vuoden 1976 vaalisäädöksen 1 artiklan 3 kohdan kanssa.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan parlamentin päätös, jolla on kieltäydytty takaamasta Euroopan parlamentin työjärjestyksen 3 artiklan 2 kohdan mukainen kantajien oikeus hoitaa edustajantointaan ensimmäisen vaalien jälkeisen istunnon alusta alkaen ja siihen asti kunnes Euroopan parlamentin ja Espanjan oikeusviranomaisten käsiteltäväksi saatetut oikeusriidat on ratkaistu, rikkoo Euroopan parlamentin työjärjestyksen 3 artiklan 2 kohtaa ja vuoden 1976 vaalisäädöksen 5 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 39 artiklan 2 kohdan, SEU 10 artiklan 1 ja 2 kohdan, SEU 14 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä vuoden 1976 vaalisäädöksen 1 artiklan 3 kohdan kanssa.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan Euroopan parlamentin puhemiehen päätös, jolla on kieltäydytty vahvistamasta kantajien vapaudet ja erioikeudet Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan (N:o 7) 9 artiklan nojalla työjärjestyksen 8 artiklan mukaisesti, rikkoo Euroopan parlamentin työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohtaa, vuoden 1976 vaalisäädöksen 6 artiklan 2 kohtaa ja mainitun pöytäkirjan 9 artiklaa luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 39 artiklan 2 kohdan, SEU 10 artiklan 1 ja 2 kohdan, SEU 14 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä vuoden 1976 vaalisäädöksen 1 artiklan 3 kohdan kanssa.

(1) Euroopan parlamentin kokoonpanosta 28.6.2018 annettu Eurooppa-neuvoston päätös (EU) 2018/937 (EUVL 2018, L 165I, s. 1).

Kanne 27.6.2019 — Coppo Gavazzi v. parlamentti

(asia T-389/19)

(2019/C 270/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milano, Italia) (edustaja: asianajaja M. Merola)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— julistamaan mitättömäksi tai kumoamaan kokonaisuudessaan toimen, joka on annettu kantajalle tiedoksi Euroopan parlamentin sellaisen riidanalaisen tiedonannon muodossa, jolla kantajan edustajantoimen päättymiseen liittyvät eläkeoikeudet määritetään uudelleen ja jolla määrätään perittäväksi takaisin määrä, joka perustuu kyseisen eläkkeen aiemmin sovellettuun laskentatapaan

- määräämään Euroopan parlamentin palauttamaan kaikki perusteettomasti pidätetyt määrät lisättyinä laillisine korkoineen sovelletusta pidätyksestä alkaen sekä velvoittamaan Euroopan parlamentin panemaan annettavan tuomion täytäntöön ja toteuttamaan kaikki tarvittavat aloitteet, toimet tai toimenpiteet, jotta kyseinen eläkesuoritus palautetaan välittömästi ja täysimääräisesti alkuperäiseen laajuuteensa
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa vaaditaan kumoamaan toimi, jolla Euroopan parlamentti on määrittänyt uudelleen kantajan edustajatoimen päättymiseen liittyvät eläkeoikeudet sen jälkeen, kun 1.1.2019 tuli voimaan Italian edustajainhuoneen puhemiehen toimiston mietintö nro 14/2018, ja määrännyt maksetun, alkuperäisen laskentatavan perusteella suoritetun määrän palautettavaksi.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu toimen toteuttajan toimivallan puuttumiseen, olennaisten muotomääräysten rikkomiseen ja siitä seuraavaan perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen
 - Kantaja väittää tältä osin, että Euroopan parlamentin tiedonanto on lainvastainen, koska sen osalta on tehty vakavia virheitä ja ilmeisiä laiminlyöntejä pääasiassa menettelyllisissä kysymyksissä, ja erityisesti, että kyseisen päätöksen on tehnyt finanssiasioista vastaava pääosasto eikä Euroopan parlamentin puhemiehistö, kuten Euroopan parlamentin työjärjestyksen 11 a artiklan 6 kohdassa ja 25 artiklan 3 kohdassa edellytetään. Kantaja toteaa, ettei kyseistä tiedonantoa ole lainkaan perusteltu siltä osin kuin on kyse niistä syistä, joiden vuoksi se on annettu ja joiden mukaan italialaista mietintöä olisi sovellettava automaattisesti.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu kanteen kohteena olevan toimen oikeusperustan puuttumiseen ja oikeudelliseen virheeseen Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen täytäntöönpanotoimenpiteiden 75 artiklan tulkinnessa
 - Kantaja väittää tältä osin, että kanteen kohteena olevassa toimessa ilmoitetaan virheellisesti Euroopan parlamentin jäsenille korvattavia kuluja ja heille maksettavia korvauksia koskevan säännösten liite III ja Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen 75 artikla. Ensi mainittuun säännöstyön perustuva eläke-etuuksia koskevan järjestelmän voimassaolo päättyi 14.7.2009, kun toiseksi mainitut säännöt tulivat voimaan. Siltä osin kuin on kyse sääntöjen 75 artiklasta, jossa viitataan edellä mainitun säännösten liitteeseen III, kantaja toteaa, ettei siinä anneta Euroopan parlamentille lupaa toteuttaa kanteen kohteena olevan toimenpiteen kaltaisia toimenpiteitä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että kyseisellä tiedonannolla rikotaan selvästi Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen täytäntöönpanotoimenpiteiden 75 artiklan toisessa kohdassa vahvistettua oikeudellista edellytystä, koska kyseisessä säännöksessä viitataan nimenomaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin edellytyksiin, mikä sulkee pois jäsenvaltion edustajainhuoneen sisäisten mietintöjen relevanssin
 - Kantaja väittää tältä osin, ettei edustajainhuoneen puhemiehen toimiston mietintöön nro 14/2018 sisältyviä muutoksia ole vahvistettu lailla, vaan pelkällä edustajainhuoneen puhemiehen toimiston mietinnöllä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu unionin oikeuden yleisten periaatteiden, kuten oikeusvarmuuden periaatteen, luottamussuojan periaatteen, saatujen oikeuksien suojaa koskevan periaatteen ja yhdenvertaisuusperiaatteen ilmeiseen loukkaamiseen
 - Kantaja väittää tältä osin, että riidanalaisella mietinnöllä loukataan vakavasti sitä luottamusta, joka entisillä parlamentin jäsenillä on voinut olla siihen, että heidän saamansa oikeudet säilyvät muuttumattomina, ja niitä odotuksia, joita kyseisten jäsenten edustajakautena voimassa ollut oikeudellinen tilanne on synnyttänyt. Kantajan mukaan on lisäksi ilmeistä, ettei sellaisten tulojen huomattavaa alentamista, joita entisille jäsenille maksettiin aiemmin voimassa olleen säännösten perusteella, voida tukea minkäänlaisella asianmukaisella normatiivisella perusteella eikä minkäänlaisella unionin tuomioistuinten tai Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettulla pakottavalla vaatimuksella.

Kanne 27.6.2019 — Muscardini v. parlamentti**(asia T-390/19)**

(2019/C 270/51)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantaja:* Cristiana Muscardini (Milano, Italia) (edustaja: asianajaja M. Merola)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- julistamaan mitättömäksi tai kumoamaan kokonaisuudessaan toimen, joka on annettu kantajalle tiedoksi Euroopan parlamentin sellaisen riidanalaisen tiedonannon muodossa, jolla kantajan edustajatoimen päättymiseen liittyvät eläkeoikeudet määritetään uudelleen ja jolla määrätään perittäväksi takaisin määrä, joka perustuu kyseisen eläkkeen aiemmin sovellettuun laskentatapaan
- määräämään Euroopan parlamentin palauttamaan kaikki perusteettomasti pidätetyt määrät lisättyinä laillisine korkoineen soveltamista pidätyksestä alkaen sekä velvoittamaan Euroopan parlamentin panemaan annettavan tuomion täytäntöön ja toteuttamaan kaikki tarvittavat aloitteet, toimet tai toimenpiteet, jotta kyseinen eläkesuoritus palautetaan välittömästi ja täysimääräisesti alkuperäiseen laajuuteensa
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-389/19, Coppo Gavazzi vastaan parlamentti, esitettyt.

Kanne 27.6.2019 — Vinci v. parlamentti**(Asia T-391/19)**

(2019/C 270/52)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset*Kantaja:* Luigi Vinci (Milano, Italia) (edustaja: asianajaja M. Merola)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- julistamaan mitättömäksi tai kumoamaan kokonaisuudessaan toimen, joka on annettu kantajalle tiedoksi Euroopan parlamentin sellaisen riidanalaisen tiedonannon muodossa, jolla kantajan edustajatoimen päättymiseen liittyvät eläkeoikeudet määritetään uudelleen ja jolla määrätään perittäväksi takaisin määrä, joka perustuu kyseisen eläkkeen aiemmin sovellettuun laskentatapaan

- määräämään Euroopan parlamentin palauttamaan kaikki perusteettomasti pidätetyt määrät lisättyinä laillisine korkoineen sovelletusta pidätyksestä alkaen sekä velvoittamaan Euroopan parlamentin panemaan annettavan tuomion täytäntöön ja toteuttamaan kaikki tarvittavat aloitteet, toimet tai toimenpiteet, jotta kyseinen eläkesuoritus palautetaan välittömästi ja täysimääräisesti alkuperäiseen laajuuteensa
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-389/19, Coppo Gavazzi vastaan parlamentti, esitetyt.

Kanne 27.6.2019 — Mantovani v. parlamentti

(asia T-392/19)

(2019/C 270/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Agostino Mantovani (Brescia, Italia) (edustaja: asianajaja M. Merola)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- julistamaan mitättömäksi tai kumoamaan kokonaisuudessaan toimen, joka on annettu kantajalle tiedoksi Euroopan parlamentin sellaisen riidanalaisen tiedonannon muodossa, jolla kantajan edustajatoimen päättymiseen liittyvät eläkeoikeudet määritetään uudelleen ja jolla määrätään perittäväksi takaisin määrä, joka perustuu kyseisen eläkkeen aiemmin sovellettuun laskentatapaan
- määräämään Euroopan parlamentin palauttamaan kaikki perusteettomasti pidätetyt määrät lisättyinä laillisine korkoineen sovelletusta pidätyksestä alkaen sekä velvoittamaan Euroopan parlamentin panemaan annettavan tuomion täytäntöön ja toteuttamaan kaikki tarvittavat aloitteet, toimet tai toimenpiteet, jotta kyseinen eläkesuoritus palautetaan välittömästi ja täysimääräisesti alkuperäiseen laajuuteensa
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin asiassa T-389/19, Coppo Gavazzi vastaan parlamentti, esitetyt.

Kanne 28.6.2019 — Iccrea Banca v. SRB

(asia T-400/19)

(2019/C 270/54)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat P. Messina, F. Isgrò ja A. Dentoni Litta)

Vastaaja: yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

A) ensisijaisesti

— kumoaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston 16.4.2019 antaman päätöksen nro SRB/ES/SRF/2019/10 ja tarvittaessa sen liitteet sekä yhteisen kriisintarkaisuneuvoston mahdolliset myöhemmät päätökset, joista ei vielä ole välttämättä tietoa, joita on käytetty Banca d'Italian 24.4.2019 laatimassa asiakirjassa nro 0543938/19 ja 7.6.2019 laatimassa asiakirjassa nro 0733800/19 vahvistettujen määräysten perusteena

— velvoittaa korvaamaan ICCREA Bancalle vahingon, joka sille on aiheutunut sellaisten etukäteen suoritettavien osuuksien maksamisesta, jotka yhteinen kriisintarkaisuneuvosto on määrännyt tehtäviensä puitteissa sen suoritettavaksi

B) toissijaisesti, mikäli ensisijaisia vaatimuksia ei hyväksytä,

toteaa direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 (1) 5 artiklan 1 kohdan a ja f alakohdan pätevämmiksi, koska ne ovat vastoin yhteisön oikeuden perusperiaatteita, erityisesti yhdenvertaisuusperiaatetta, syrjintäkiellon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta sellaisina kuin ne on vahvistettu SEU 2 artiklassa ja niitä on tulkittu Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä

C) joka tapauksessa velvoittaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella riitautetaan se 16.4.2019 tehty yhteisen kriisintarkaisuneuvoston päätös nro SRB/ES/SRF/2019/10 ja sen liitteet sekä yhteisen kriisintarkaisuneuvoston mahdolliset ne myöhemmät päätökset, joista ei vielä ole välttämättä tietoa, joilla vahvistettiin direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta annetussa delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/63 tarkoitetut rahoitusosuudet kantajan osalta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee asian selvittämiseen liittyviä laiminlyöntejä, tosiseikkojen virheellistä arviointia, asetuksen 2015/63 5 artiklan a alakohdan virheellistä soveltamista sekä syrjintäkiellon ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista.
 - Yhteinen kriisiratkaisuneuvosto on soveltanut väärin asetuksen 2015/63 5 artiklan a alakohtaa määrittäessään kantajan suoritettavaksi määrättyjen rahoitusosuuksien suuruutta, koska se ei ole ottanut huomioon kantajan konsernisisäisiä velkoja.
- 2) Toinen kanneperuste koskee asian selvittämiseen liittyviä laiminlyöntejä, tosiseikkojen virheellistä arviointia, asetuksen 2015/63 5 artiklan f alakohdan virheellistä soveltamista ja syrjintäkiellon ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista.
 - Yhteinen kriisiratkaisuneuvosto on soveltanut väärin asetuksen 2015/63 5 artiklan f alakohtaa ja aiheuttanut näin tilanteen, jossa rahoitusosuus on muodostunut kaksinkertaiseksi.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee unionin toimielimen menettelyn lainvastaisuutta ja sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta SEUT 268 artiklan nojalla.
 - Yhteisen kriisiratkaisuneuvoston menettely täyttää kaikki unionin oikeuskäytännössä korvausvaatimukselle vakiintuneesti asetetut edellytykset, eli sen, että se menettely, josta unionin toimielintä moititaan, on lainvastainen, sen, että vahinko on todellisuudessa aiheutunut ja se, että kyseisen menettelyn ja aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka on esitetty toissijaisesti ja muihin perusteisiin nähden liitännäisenä, koskee tehokkuus- ja vastuuperiaatteen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista ja näiden perusteella sitä, ettei asetusta 2015/63 voida soveltaa.
 - Mahdollinen ristiriita mainitun asetuksen ja kantajan tilanteen välillä loukkaa edellä mainittuja periaatteita siltä osin, kuin ICCREAn kanssa tosiasiallisesti samankaltaisessa tilanteessa olevien oikeussubjektien rahoitusosuudet muodostuvat pienemmiksi, mikä vaikeuttaisi perusteettomasti kantajan asemaa ja merkitsisi sitä, että sitä kohdeltaisiin samassa tilanteessa eri tavalla.

(¹) EUVL 2015, L 11, s. 44.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI